

319

CAISSANIEUWS

DEC. - JAN. - FEB. 1991

INHOUDSOPGAVE

Redactioneel	3	Jaap van Oosten
Bestuursmededelingen	4	Bestuur
Het eerste	5	Robbert van het Kaar
	8	Jeroen Hoogenboom
Het tweede	9	Joost van Steenis
Het derde	10	Guido Royakkers
Het vierde	12	
Het vijfde	13	Leo Oomens
Het zesde	14	Frans Oranje
Het zevende	16	Herman Wouters
	17	John Könst
	17	Hans de Jong
Een witte tornado in het Haagje	19	Daan Smit
Kampioen!	20	Robbert Kikkert
C20 in 1990	22	Frans Oranje
JORDAANTOERNOOI:		
Een pionoffer en wat open lijnen	23	Joost van Steenis
Wedstrijdlijder	24	Rob van Gompel
Massaal schaakfeest in Groningen	26	Rob van Gompel
ANALYSEUREN	31	Jaap van Oosten
	32	Robbert van het Kaar
Prof. Van Hulst doceert	33	Prof. J. van Hulst
Troubleshooting	34	Aldo van de Woestijne
Stand na 20e ronde	35	Frans Oranje
Commentaar op de stand	36	Frans Oranje
Persoonlijk kampioenschap	37	

Omslag: 'Weense partij' van Rob Horrée.

"Volgend Caissanieuws: 29 januari 1991. Ge'loof het maar rustig", aldus het redactioneel van Cn 318. En dus mag de eindredacteur, verantwoordelijk

COLOFON

Caissanieuws is het clubblad van de schaakvereniging CAISSA, anno 1 mei 1951.

Caissanieuws verschijnt zesmaal per jaar.

clublokaal

Oranjehuis
Van Ostadestraat 153
Amsterdam, oud-zuid

020 - 662 39 17

clubavond: dindsdagavond

voorzitter

Robbert van het Kaar
Van Reigersbergenstraat 706
1052 WK Amsterdam
020 - 822586

wedstrijdleader interne

Frans Oranje
Oudezijdsvoorburgwal 109 C
1012 EN Amsterdam
020 - 277017

wedstrijdleader externe

Jeroen Hoogenboom
Rustenburgerstraat 153-2
1073 EX Amsterdam
020 - 664 13 57

secretaris/penningmeester

Piet Jonkman
Rozengracht 186 A
1016 NK Amsterdam
020 - 278743

postgiro: nr. 460 28 82
tnv S.V. Caissa
te Amsterdam

redactie

Jeroen Hoogenboom (hoofdredacteur)
Jaap van Oosten

redactieadres:

Jeroen Hoogenboom
Rustenburgerstraat 153-2
1073 EX Amsterdam (664 1357)

Vaste medewerkers

André Bach
J. van Hulst
Robbert van het Kaar
Frans Oranje
Errit Petersma
Guido Royakkers
Pim Zonjee

voor de continuïteit van het blad, het redactioneel van dit vertraagde nummer schrijven.

Bekijk het eens van de andere kant. Bewijst het feit, dat Jeroen deze taak uit handen geeft, niet, dat hij nog steeds niet de oude is?

Een Geheimzinnige Ziekte, vermoedelijk door zijn broer uit Egypte meegebracht en slechts door inname van enorme doses karnemelk te bestrijden, had onze hoofdredacteur geveld.

Het Midden-Oosten werpt zijn schaduw ook over Caissanieuws. Want er is nòg een broer, waarover U in dit nummer niets te lezen krijgt. Onze vaste commentator op de stand, André Bach, kan deze dagen geen inspiratie vinden en brengt zijn nachten gekluisterd aan CNN door (in Brubeck missen ze hem al).

De redactie is weer ingekrompen tot twee man. Rob van Gompel is bereid te blijven schrijven, mits dit keer zijn lijvige bijdragen integraal werden opgenomen. Vooruit dan maar. Kritiek op zijn analyses in onze nieuwe rubriek ANALYSEUREN (spreek uit: analiezeuren), waarvoor we analyses en kritiek op analyses verwelkomen.

Nu denkt u misschien, als zo'n blad vertraagd uitkomt, daar wordt het vast beter van. Maar het is net als een vertraagde trein, die alleen maar meer vertraging krijgt. Rondeverslagen ontbreken in dit nummer. Overigens moeten we het er nog eens over hebben, of die nu altijd in extenso in Caissanieuws moeten worden afgedrukt. Spreekt U ons daar over aan (ook over andere dingen, zodat we 'voeling met de basis' houden). De redactie staat open voor de stem van de lezers! Maar met "Hé Van Oosten, komt dat blaadje van je nog een keer?" doet een redacteur niet zoveel, weet U.

Wat hebben we dan wèl: naast de gebruikelijke teamverslagen een doorwrocht verslag van Robbert Kikkert over de activiteiten van het jeugdteam; een historisch verhaal van drs. Smit over het KNSB-cupviertal, berichten van toernooien in Groningen en De Jordaan. Aldo van de Woestijne verheft zijn druk op onze grijze cellen met vier nieuwe problemen. En natuurlijk kan Prof. Van Hulst ook dit keer het doceren niet laten.

Pim Zonjee laat ons weten, dat het hem door de snelheid, waarmee dit nummer tot stand gekomen is, niet is gelukt het vervolg op zijn OHRA-verslag op tijd rond te krijgen. Naar zijn stellige belofte echter, zal dit worden rechtgezet in zijn verslag van het volgende OHRA-toernooi.

Eind maart vertrek ik voor drie maanden naar Italië. Mag ik erop rekenen dat U, lezers van Caissa-

nieuws, in die tijd Jeroen een beetje op zijn kop zit, zodat Caissanieuws eindelijk eens een keer op tijd verschijnt?

Jaap van Oosten

BESTUURSMEEDEDELINGEN

Jeroen Hoogenboom

Niet iedereen weet het nog: Caissa bestaat dit jaar 40 jaar. Op 1 mei 1951 werd Caissa, door middel van een fusie, opgericht. In een bepaald opzicht zijn we dus eigenlijk nog ouder!

Het lustrum wordt dit jaar natuurlijk gevierd, er is al enige tijd een heuse lustrumcommissie aan het werk, bestaande uit Kees Sterrenburg, Joost van Steenis en Dick Paulis. U zult op een gegeven moment wel iets van hun werkzaamheden merken, we kunnen nu al vast een zg. 'knokschaaktoernooi' aankondigen in oktober 1991. U zult daar nog ruimschoots over worden ingelicht.

Er zijn weer schaakstukken te koop. We hebben besloten de spellen die boven gebruikt werden, te vervangen door die van beneden zodat het eindelijk eens een geheel wordt.

Dat betekent dat we de oude spellen in de aanbieding doen. Prijzen variëren van f 12,50 tot f 15,00, afhankelijk van de kwaliteit van de stukken.

Te bevragen bij Stefan Steemers (materiaalcommissaris).

VAN DE PENNINGMEESTER

Piet Jonkman

Al die Caissaleden die nog altijd geen contributie betaald hebben, of een gedeelte daarvan, worden met klem verzocht dit zo snel mogelijk te doen. Ook wij hebben onze verplichtingen.

VAN DE SECRETARIS

Piet Jonkman

Hartelijk welkom worden geheten:

De aspiranten: Jonas Zwitterlood, Marius Abeling, P. Veenstra.

De senioren: J. Sluis, J. Dekker, P. Christostomidis, R. van Gompel, F. Smit, E. Schouren,

Bedankt heeft: H. Lie.

Afgevoerd zijn: R. Caradonna, A. Petchkovsky, M. de Vita, P. Gould

AGENDA

29-Jan-91	Idinsdag	19e ronde Intern	Iuit				
05-Feb-91	Idinsdag	20e ronde Intern	Ithuis	23-Mar-91	Izaterdag	IC1-Baldw/BSG 2 (KNSB)	Ithuis
05-Feb-91	Idinsdag	IC2 - DOS/NW 2	Ithuis	26-Mar-91	Idinsdag	126e ronde Intern	Ithuis
05-Feb-91	Idinsdag	IC3 - MEMO 3	Ithuis	26-Mar-91	Idinsdag	ITai 7 - C7	Iuit
08-Feb-91	Ivrijdag	Chaturanga 5 - C1 adsp	Iuit	02-Apr-91	Idinsdag	127e ronde Intern	Ithuis
12-Feb-91	Idinsdag	Afgebroken Partijen	Ithuis	09-Apr-91	Idinsdag	127e ronde Intern	Ithuis
14-Feb-91	Idonderdag	Probleem 4 - C6	Iuit	09-Apr-91	Idinsdag	IC4 - Combinatie 1	Ithuis
19-Feb-91	Idinsdag	121e ronde Intern	Ithuis	16-Apr-91	Idinsdag	129e ronde Intern	Ithuis
19-Feb-91	Idinsdag	IC7 - Grasmal 3	Ithuis	16-Apr-91	Idinsdag	IC3 - MEMO 2	Ithuis
22-Feb-91	Ivrijdag	Amstelveen 6 - C5	Iuit	19-Apr-91	Ivrijdag	Amstelveen 4 - C2	Iuit
23-Feb-91	Izaterdag	LSG 2 - C1 (KNSB)	Iuit	20-Apr-91	Izaterdag	IC1 - Bloemend.1 (KNSB)	Iuit
26-Feb-91	Idinsdag	122e ronde Intern	Ithuis	22-Apr-91	Imaandag	IDOS/NW 5 - C6	Iuit
26-Feb-91	Idinsdag	IC4 - DOS/NW 4	Ithuis	23-Apr-91	Idinsdag	130e ronde Intern	Ithuis
28-Feb-91	Idonderdag	Oosten/Trn 4 - C1 adsp	Ithuis	02-May-91	Idonderdag	Ons Huis 1 - C5	Iuit
05-Mar-91	Idinsdag	123e ronde Intern	Ithuis	07-May-91	Idinsdag	Afgebroken Partijen	Ithuis
12-Mar-91	Idinsdag	124e ronde Intern	Ithuis	11-May-91	Izaterdag	Purmerend 1-C1 (KNSB)	Ithuis
12-Mar-91	Idinsdag	IC2 - WGM 3	Ithuis	14-May-91	Idinsdag	Voorronde Snelschaken	Ithuis
14-Mar-91	Idonderdag	Raadsheer 1 - C3	Iuit	16-May-91	Idonderdag	Probleem 3 - C4	Iuit
19-Mar-91	Idinsdag	125e ronde Intern	Ithuis	23-May-91	Idinsdag	Finale Snelschaken	Ithuis
19-Mar-91	Idinsdag	IC6 - De Wachter 1	Ithuis				

HET EERSTE

WGM II - Caissa I 2.5-5.5

Robbert van 't Kaar

Caissa duidelijk te sterk voor Watergraafsmeer II

Een jaar of twee geleden waren we voor het laatst op bezoek geweest bij Watergraafsmeer. We speelden in een klein zijzaaltje tegen WGM III, terwijl WGM I het in de hoofdzaal opnam tegen Volmac I en WGM II voor ons misschien al geen maatje te groot meer was, maar nog wel een klasse hoger speelde. Nu mochten wij zelf plaatsnemen in het Walhalla van WGM: tegenstander was het tweede team.

Watergraafsmeer heeft klappen gekregen door het wegvallen van sponsor Desisco. De grootaandeelhouder van Volmac had Desisco overgenomen (beide automatiseringsbedrijven) en bevond zich daardoor in de merkwaardige positie dat hij 'vanuit de zaak' twee concurrerende teams begunstigde, terwijl hij privé ook nog eens de beurs trok voor het Hilversums-Polgarse HSG. Desisco-Watergraafsmeer werd de klos en moest zijn voorvoegsel laten vallen.

De financiële aderlating werd gevolgd door een sportieve. Topspelers willen geld zien voor hun zaterdagmiddagpartijtjes. Onder andere Ree en Gerd-Jan de Boer vertrokken, al bleven enkele getrouwen als Rob Witt en de gebroeders Dieks in het Kraaienest. De braindrain had tot gevolg dat alle teams spelers moesten afstaan aan hogere teams. Oud Caissa-lid Frans Arp speelt nu bijvoorbeeld in het eerste.

De club heeft deze aderlatingen tot nu toe nog niet kunnen opvangen. Zowel WGM II als WGM III bungelen troosteloos onderaan. WGM I doet het -na degradatie uit de hoofdklasse naar de eerste klasse- nog wel bijzonder goed. En in het clubblad las ik dat de interne competitie gelukkig weer een ervaring vertoont.

Zo traden wij aan tegen een team met daarin een aantal bekende gezichten: Van de Brink, Co van Harn en Paul van Sonderen. Ook mijn tegenstander had intussen een bekend gezicht. Tot de dinsdag voor deze wedstrijd had ik hem nog nooit gezien. Dinsdag verscheen hij in het Oranjehuis om mee te spelen met onze interne competitie. Donderdag zag ik zijn gezicht in het blad van de Universiteit van Amsterdam, Folia Civitatis. Naar hij mij later uitlegde werd hij gestrikt voor het bewuste interview omdat ze iemand van wiskunde wilden hebben. Zaterdag zat ik tegenover hem aan het tweede bord.

Meestal beginnen wedstrijden in de KNSB om 13.00 uur stipt. Nu werd een uitzondering gemaakt omdat de tegenstanders van WGM I (SISSA; dat staat voor jongerenschakkvereniging Scaccare inter studiosos stimulat amicitiam. Waar is Caissa eigenlijk een afkorting van?) helemaal uit Groningen moesten komen. Dat is me wat zeg. Heenreis van drie uur, terugreis van drie uur met daartussen een nederlaag met 6-4. Ik vind dat we onze promotiepogingen nog maar eens moeten heroverwegen. Voordeel voor ons was dat Aran nu ook 'op tijd' kwam, wat hem er overigens niet van weerhield om weer in gruwelijke tijdnood te komen. Ik word in zijn laatste minuut tegenwoordig jaren ouder.

Sprongetje in de tijd. We staan met 5-0 voor en hebben de wedstrijd dus al gewonnen. Han de l'Ecluse was het eerste klaar (en niet Rik). Na twee uur spelen merkte hij op dat hij in ieder geval niet meer kon verliezen. Ik sputterde een beetje tegen; het leek me nog wel een interessante stelling. Tegenstander Van de Brink bracht zichzelf echter in grote moeilijkheden. Een toren verdwaalde, de pionnen kwamen steeds meer op de kleur van de eigen looper (zwart) te staan en Han fietste over de witte velden naar binnen. Een mooie, regelmatige overwinning. Daan Smit won in de aanval van Co van Harn, die zijn koningsstelling mijns inziens wat te makkelijk verzwakte. Daan had reikhalzend uitgezien naar een overwinning. Datzelfde gold voor Guido, die toch een beetje onder druk stond. Hij moest en zou winnen. Tegenstander Van Sonderen behandelde Guido's Scandinaviër in het begin erg origineel (de pion tergegeven met d5-d6), maar daarna iets te origineel (Kl-f2). Guido profiteerde knap. Rik Lith -nog een beetje mopperend dat hij aan een te laag bord zat- overspeelde zijn tegenstander met een rustige opbouw (e4, d3, Pd2, g3, Lg2 enz.) en fijnzinnige zetjes. In zeer slechte positie verblunderde opponent Vuurboom een kleine kwaliteit en moest niet lang daarna opgeven. Ik won zelf vrij makkelijk van de al genoemde Willem Jan Fokkink. De partij vindt u verderop.

Vlak voor de tijdcontrôle haperde de Caissa-motor. **Joost van Steenis** had de hele partij mooi gestaan, maar overzag een schijnoffer van zijn tegenstander. Er resteerde een onduidelijk eindspel van toren en 2 pionnen (Joost) tegen 2 paarden, met daarnaast van beiden nog een aantal pionnen op het bord. Joost maakte echter nog een fout waarna de paarden zijn stelling kaalgraasden. **Michel Kahn** had een paar minder aangename uurtjes achter de rug: zwart tegen het Morra-gambiet. Je hebt een pion meer, maar je moet keepen. In wederzijdse tijdnood verloor hij de contrôle over de stelling en stond in no time diverse houtjes achter. Zeer ontevreden gaf hij op. **Aran Köhler** tenslotte hield ons tot zeven uur in Oost. Hij besteedde zeer veel tijd in de opening, op zoek naar een directe weerlegging van het spel van zijn tegenstander. Die tijd kwam hij tekort tussen de dertigste en veertigste zet: een halve minuut bedenktijd voor zeker tien zetten. De tegenstander won materiaal en stond 'in hogere zin' waarschijnlijk gewonnen. Aran vlocht echter voortdurend dreigingen in de stelling met in het middelpunt een lastige witte vrijpion op e7. Weliswaar miste zwart soms de beste voortzetting, maar net toen wij ons al verzoend hadden met een 5-3 eindstand forceerde Aran met een mooie wending de remise. Ik hoop dat u de partij in dit nummer aantreft.

WGM II	Caissa I	
F. Licher	A. Köhler	½-½
W.J. Fokkink	R. van het Kaar	0-1
J.H. van Harn	D.W. Smit	0-1
A. v.d. Brink	H. de l'Ecluse	0-1
W. Leene	J. van Steenis	1-0
G. v.d. Hoeven	M. Kahn	1-0
J. Vuurboom	R.C. Lith	0-1
P. v. Sonderen	G. Royakkers	0-1
Totaal		2½-5½

Wit: W.J. Fokkink (1989)
Zwart: R.H. van het Kaar (2147)

Uit de wedstrijd WGM II - Caissa 1, 8 december 1990, 2e bord.

1. e2-e4	g7-g6
2. d2-d4	Lf8-g7
3. f2-f4?!	

Deze zet ziet er vervaarlijk uit, maar maakt het zwart niet zo moeilijk.

3.	c7-c5
4. c2-c3	c5xd4
5. c3xd4	d7-d5(!)

Het is gunstig voor zwart dat deze opstoot in één keer kan plaatsvinden.

6. e4-e5	Pg8-h6(!)

Het zwarte schema is als volgt: Pc6; Lg4; Pf5; Db6. Voor wit is het moeilijk punt d4 afdoende te verdedigen.

7. Pb1-c3	Pb8-c6
8. Lc1-e3	0-0
9. Pg1-f3	Lc8-g4

Zwart heeft zijn ideale opstelling voor een belangrijk deel verwezenlijkt. Wit besluit het zwarte paard niet op f5 toe te laten, maar verzwakt zodoende zijn witte velden.

10. Lf1-d3	Ph6-f5
11. Ld3xf5	Lg4xf5
12. Pf3-h4?!	

Dit vraagt wel erg veel van de witte stelling. Beter is 12. 0-0, hoewel ook dan zwart licht in het voordeel is.

12.	Lf5-e4
13. Ph4-f3?	

Maakt het zwart wel erg makkelijk. De keus was echter beperkt: 13. Pxe4 dxe4 14. 0-0 Db6, gevolgd door Tfd8 en Tac8 is ±. Opnieuw verdiende 0-0 de voorkeur.

13.	Pc6-b4
14. Pc3xe4	

Bereidt een wanhoopsoffer voor. Het enige alternatief (Kf2) faalt op Pd3+ en Pxb2.

14.	d5xe4
15. Pf3-d2	Ta8-c8
16. Pd2xe4	

Opnieuw is Kf2 niets: 16....Dd5, gevolgd door f6 en de witte stelling wordt opengebroken.

16.	Pb4-c2+
17. Ke1-f2	Pc2xa1
18. Pe4-c3	f7-f6
19. Kf2-g3	

De witspeler is in ieder geval niet bang. Mijn devies: opengooien die stelling!

19.	g6-g5
20. f4xg5	f6xe5
21. d4-d5	Dd8-d6
22. Dd1-d2	e5-e4+
23. Kg3-h3	Dd6-d7+
24. Kh3-h4	Dd7-d7

Een 'driehoekje met de dame. Ik beken dat ik lang heb zitten turen naar een geforceerde mataanval, maar die zag ik niet. Met deze zet wikkel ik af naar een gewonnen eindspel. Wit moet denken om punt h2 en punt c3 en moet ook nog eens materiaal terugpakken. Dat is teveel.

25. g2-g3	Lg7xc3
26. b2xc3	Dc7xc3
27. Dd2xc3	Tc8xc3
28. Lc3-d4	Tc3-c4!
29. Ld4xa1	e4-e3+
30. Kh4-h5	e3-e2
31. Th1-e1	Tc4-c2
- Wit gaf op

Waarom weet ik niet, maar een ontmoeting met TAL heeft altijd iets bijzonders voor Caissa. Te zeggen Holland-België zou wellicht te ver voeren, maar van een zekere rivaliteit is wel degelijk sprake.

Niettemin zijn de verhoudingen uitstekend. Teamleider van TAL was de voorzitter zelf, Ad Wiewel.

Er begint zich bij het begin van onze thuiswedstrijden een vreemd fenomeen te ontwikkelen, iets waarover ik in het vorig Caissanieuws al iets zei en dat is dit. Wanneer ik om tien over half één het Oranjehuis binnenloop is Robbert van het Kaar de enige die bezig is met het opzetten van stukken, de rest hangt er maar wat bij (uitzondering: Han de l'Ecluse). Robbert is te zeer gentleman om daar wat van te zeggen, maar ik niet, mij lijkt het niet te veel gevraagd om zo nu en dan eens een klok af te stellen of een spel op te zetten.

Hoe gek het ook klinkt: dit luie gedrag is feitelijk de schuld van Errit Petersma, voormalig teamleider van Caissa 1. Deze was zodanig met zijn team begaan dat hij ruimschoots voor aanvang aanwezig was zodat wanneer het team rond kwart voor één binnendruppelde, alles al klaar stond.

En dan niet zo maar klaarstond, nee, de borden stonden precies in het midden van de tafels, de stukken eveneens in het midden van hun veld, (de paarden met de snuit naar voren), en de klokken exact afgesteld op het juiste uur en twee centimer van het schaakbord verwijderd.

Daar kan niemand tegenop.

Het is 13.00 uur, we moeten beginnen, ik roep iedereen achter de borden en biedt de Tal-spelers namens Caissa een kopje koffie aan, wat zijn we toch eigenlijk een charmante vereniging!

Er ontbreken twee spelers, één van Tal en één van Caissa. De Tal-speler arriveert het eerst en dan gebeurt er iets dat volstrekt uniek in de SGA-competitie genoemd kan worden. De Taller komt binnen, weet niet precies aan welk bord hij speelt, kiest er maar een, en neemt plaats tegenover een ander Tallid!!, de speler die wacht op Michel Kahn.

Ze stellen zich aan elkaar voor, aangenaam, sorry dat ik iets te laat ben. Totaal verbluft bekijk ik dit schouwspel, in de cursus wedstrijdleader komen dit soort zaken natuurlijk niet aan de orde. Zal ik ze tegen elkaar laten spelen? En wat zijn de gevolgen?

Maar natuurlijk grijpt Ad Wiewel in, hij kan dit uiteraard niet zomaar laten passeren, de situatie wordt hersteld.

Goed, Aran Köhler aan bord 1, met zwart, een koningsgambiet. De partij kent een grillig verloop. Een ogenschijnlijke goede zet van Aran had beantwoord kunnen worden met mat in twee! Onmiddellijk na zijn zet zag Aran het, 'het bloed vloog naar mijn hoofd', maar deed alle mogelijke moeite om niets te laten merken. Eén minuut, twee minuten, drie minuten, er gebeurt niets, misschien ziet-ie het niet en godzijdank zijn er geen omstanders. Tenslotte, de witspeler zag het niet en eigenlijk had dat ook wel iets rechtvaardigs, Aran had de betere stelling, het mat kwam per ongeluk uit de lucht vallen en miste zeer terecht doel.

Robbert van het Kaar aan bord 2. Hij heeft wit: e4 c5: 2. d4 cxd4; 3. c3 .. u weet wel. Hij krijgt zeer goed spel, komt gewonnen te staan, grijpt in de tijdnood op afschuwelijke wijze mis en verliest. Het komt hard aan.

Daan Smit bord 3. Met zwart koningsindisch. Het gaat niet zo goed, we houden ons hart vast. Dan offert de tegenstander een stuk in de verwachting het even later in gewonnen stelling terug te winnen. Niet dus. Daan wint.

Han de l'Ecluse aan bord 4. Nimzo-Indisch. Er gebeurt niet zo veel, het punt wordt gedeeld.

Rik Lith bord 5. Rik heeft zwart. 1. e4 c5; 2. c3 .. Het zal allemaal wel bestaan, maar het kost Rik niet al te veel hoofdbrekens goed spel te krijgen. Tenslotte wint hij.

Michel Kahn bord 6. Franse partij, Michel heeft wit. De Dg4 variant, slaan op g7 en h7, dat werk. Beide spelers zijn gewoon even sterk en na een flinke heksenketel is de stelling op een gegeven moment dood. Remise. Leuke partij.

Joost van Steenis bord 7. Moderne verdediging, 1. .. g6. Joost komt goed tot misschien wel gewonnen te staan, maar dan overkomt hem iets waar hij over het algemeen weinig last van heeft. Hij wikkelt te snel en ondoordacht af naar een soort eindspel dat helemaal niet deugt. Het ziet er zelfs somber voor hem uit. De tegenstander weigert remise. Het lukt niet, Joost kruipt door het oog van de naald, remise.

Guido Royakkers bord 8. Hij speelt met wit tegen Dirk Goes, redacteur van Talnieuws. Het wordt een Caro-Kann. Dirk behandelt de opening niet zoals het zou moeten en gaat al snel kansloos ten onder.

Al met al een geslaagde middag, veel zon met als slagschaduw het verlies van Robbert. Toch maar mee eten, hij moet het nodige wegslikken. Nieuw daarbij is het meeën van Elwin Osterwald en Diederik van Rappard, een aardige ontwikkeling.

Tot slot. Uiteraard kwamen Errit Petersma en dochter Eva in de loop van de middag de verrichtingen van het eerste bekijken, dat is nu traditie. Over Eva moet ik iets rechtzetten. Ik vermeldde in het vorig Caissanieuws dat zij voor het seizoen 1990/91 gekapt was met een hoog opgeschoren 'jongensmodel'.

Zoals zij terecht heeft laten weten, was dat natuurlijk onzin.

Er bestaan helemaal geen jongensmodellen meer, en bovendien is zij geknipt in een 'Jason Donovanstijl'. Dat had ik kunnen weten, geef ik toe, maar dan moet ik toch wel eerst weten wie Jason Donavan is. Ik krijg een fotootje.

Gedetailleerde uitslag Caissa 1 - Tal 2: 5½-2½

1. A. Köhler	1-0 F. v/d Klashorst	5. R. Lith	1-0 H. Bastiaannet
2. R. v/h Kaar	0-1 W. Helmers	6. M. Kahn	½-½ H. v Bockel
3. D. Smit	1-0 R. Klein	7. J. vSteenis	½-½ Th. Burlage
4. H. de l'Ecluse	½-½ H. Schouten	8. G. Royakkers	1-0 D. Goes

HET TWEEDE

Joost van Steenis

De kampioensaspiraties van het tweede staan nog recht overeind.

In december werd de wedstrijd tegen Raadsheer I winnend afgesloten. Terwijl de sterke kop van Raadsheer 3 1/2 punt binnenhaalde sloeg Caissa aan de staart toe: 5 uit 5. Toen kwam begin januari de strijd tegen Memo II, die onze grootste concurrent lijkt.

Op de meeste borden leek het voorspoedig te gaan en inderdaad kon Kees op het vijfde bord al even na tien voor het eerste punt zorgen. Maar hoe later het werd hoe meer het voordeel - of was het slechts mijn verbeelding, die het voordeel bij Caissa legde? - verdween. Diederik stond aan bord tien goed maar verzandde in een remiseachtige stelling. Omdat hij in die stelling toch niet kon verliezen raadde ik hem aan door te spelen en dat deed hij kennelijk met meer inzicht dan zijn tegenstander want bij het afbreken stond hij twee mooie pionnen voor. Eisse daarentegen leek aan het eerste bord in een schijnbaar prettige stelling het actieve spel van zijn tegenstander niet de baas te kunnen en brak af in een verloren stelling. Door het uitspelen van de eerste en het opgeven van de tweede partij werd de afgebroken stand 4 -4 omgezet in een definitief gelijkspel.

Tegen Rob aan bord twee werd in de opening eerst een stuk en toen nog een kwaliteit geofferd. Hij kon het voordeel van een toren meer door zijn bar slechte stelling echter niet vasthouden en ging in vuurwerk ten onder. De Koningsindier op bord drie speelde prettig voor Martin Niewenhuis maar liep uit op een plusremise, waarvoor je echter net als bij alle andere remises slechts een half punt krijgt. Dat gebeurde ook bij de plusremise

die Elwin aan bord negen haalde vooral omdat hem in oprukkende tijdnood een beetje de schrik om het hart sloeg. Op bord vier was Micha ingevallen voor de zieke Gerard en hij deed wat van hem verwacht werd: winnen. Bord zes was voor mij onduidelijk. Een witte dame op a3, die door een zwarte loper op c2 vrijwel opgesloten was, leek me voldoende voor een goede stelling maar het tegendeel was waar. Robbert kreeg zijn eerste nul. Dick op het volgende bord scoorde echter weer met zijn middengambiet waarin hij tegen Memo III al na een paar zetten een stuk had laten vangen. Met 3 1/2 punt (evenveel als Elwin) is hij nog geen topscorer want die plaats is weggelegd voor de 100 % scorende Diederik.

Martin Nusink bevestigde zijn - naar eigen zeggen - vrij slechte vorm door in een betere stand in een koningsaanval onder de voet te worden gelopen. Maar door het gelijke spel houdt het tweede alle kansen op het kampioenschap in eigen hand.

We hebben nu 7 matchpunten en 25 1/2 bordpunt terwijl Amstelveen bij gelijk aantal matchpunten 3 bordpunten minder heeft en Memo op 6 matchpunten staat en ook een achterstand heeft van 2 bij de bordpunten. De volgende wedstrijd is op 5 februari thuis tegen Dos/Nieuw West II, die 5 matchpunten heeft. Daar gaan we er weer tegen aan.

Gedetailleerde uitslag Caissa 2 - Raadsheer 1: 6.5-3.5 (27-11-'90)

1. E. Mastenbroek	0-1	R. v. Beemdelust	6. R. Kikkert	1-0	M. v. Zwet
2. C. Sterrenburg	0-1	M. v. Boven	7. D. Paulis	1-0	H. Amand
3. M. Nieuwenhuis	0-1	F. Smit	8. D. van Rappard	1-0	J. Geus
4. G. Sanderse	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	R. v.d. Aardweg	9. M. Nusink	1-0	J. v.d. Burg
5. D. Kamphuijs	1-0	D. Oudshoorn	10. E. Osterwald	1-0	H. Koonings

Gedetailleerde uitslag Memo II - Caissa 2: 5-5 (8-1-'91)

1. N. Christophe	1-0	E. Mastenbroek	6. W. Nijenhuis	1-0	R. Kikkert
2. P. Melford	1-0	R. Wildschut	7. P. Strijdig	0-1	D. Paulis
3. J. Repko	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	M. Nieuwenhuis	8. A. Moll	1-0	M. Nusink
4. C. v.d. Vegt	0-1	M. Leuw	9. E. Jekker	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	E. Osterwald
5. I. Polak	0-1	C. Sterrenburg	10. J. v. Janning	0-1	D. v. Rappard

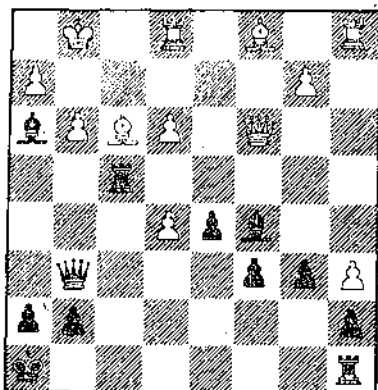
HET DERDE

Verslag Bondswedstrijd Amstelveen 4 - Caissa III
vrijdag 23 november

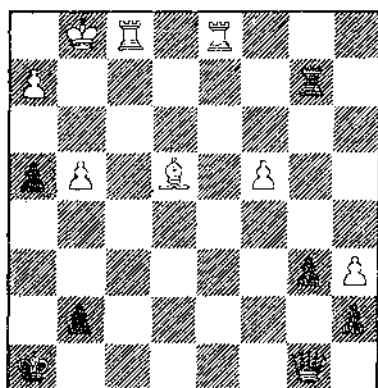
Guido Rovakkers

Bij Amstelveen was het rustig. Er werd pas na 8 uur voorbereidingen getroffen en een kwartier later begonnen we dan. De wedstrijd ging gelijk op. Jaap speelde als eerste remise. In het middenspel verloor Jaap een pion maar hield het initiatief. Hij kon afwikkelen naar een remise-eindspel. Joop verloor vervolgens. Een klein foutje in een betere stelling had grote gevolgen. Robert-Jan verloor ook na een foutje in het middenspel. Anjo Vlug zat het ook niet mee, in de opening verloor Anjo een belangrijke tempo. Het liep inderdaad verkeerd af. Zo stond het al snel 3½ - ½ voor Amstelveen. Daarentegen had Errit een mooie stelling, hier zijn eigen commentaar :

Het is op bijna de helft van een abominabel seizoen en met 0 uit 2 aan het zesde bord van CAISSA 3 een onuitsprekelijk genoeg een zet als 21. Tf8xf4 uit te mogen voeren. Mijn tegenstander, Michiel Harmsen van Amstelveen 4, verbleekte en accepteerde als troost een consumptie. Bij gebrek aan beter speelde hij 22. Lg2, waarna ik kordaat verzuim de partij met 22. Lg2: 23. Kg2: Tc4 af te ronden. Waarom ik onmiddellijk 22. Tc4 heb gespeeld vermag ik mij niet meer te herinneren, maar in feite kon ik opnieuw beginnen, het afbreekspook kirrend in mijn achterhoofd.

Stand na de 21ste zet van zwart in de partij Harmsen - Petersma

Stand na de 39ste zet van zwart

Het onderste diagram toont - u vraagt zich natuurlijk af: is dat dezelfde partij, op diezelfde avond? - de situatie na mijn 39. Df8-b8, een zet waarmee de teamleider in zijn sas leek. En ja, hoor: 40. Lg2, h3. Uut.

En ik zal het hier nogmaals toegeven: het zoet der overwinning, de felicitaties van de nieuwe kornuiten, de grijns op het gelaat van de eindredacteur van De Band, de terugrit naar de stad (zo intiem ineengeklemd tussen je teamgenoten achterin de lesauto van Joop Reiber), het derde en vierde pilsje: het één nog heerlijker dan het ander.

Overigens: de laatste maal dat ik voor Caissa uit tegen Amstelveen 4 mocht spelen, was aan het achtste bord van Caissa 1. De tijden veranderen gelukkig.

Errit Petersma

Aldo brak zijn partij af. Aldo kwam leuk uit de opening. Een pion die 'verloren' ging, gaf Aldo prachtige kansen. De afgebroken stelling gaf Aldo winstkansen. Later zou zijn tegenstander telefonisch opgeven. Jan Smit speelde remise. Jan kwam mooi uit de opening en had aanvallende kansen. Jan miste een mooie kans en het eindspel verzandde in remise. André Bach verloor, hij riskeerde iets te veel in een gelijke stelling. Frans' aanval sloeg net niet door. Daarbij kwam hij ook nog in tijdnood, en Frans verloor. Henk Hofman brak af met winstkansen. In Gambiet bekeken Henk, Michel Kahn en ik het eindspel grondig. Henk won snel na 't afbreken!

Jammer net verloren, en na de wedstrijd werd Quibus bezocht. Op weg naar het café baalde Joop nog van zijn onnodige verliespartij. In de auto kwam hij zelfs tot de volgende uitspraak: "Ik heb liever knetterende ruzie met mijn vriendin, dan dat ik verlies met schaken!".

Gedetailleerde uitslag Amstelveen 4 - Caissa 3 : 6-4 (23-11-'90)

1. M. de Bolster	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	J. van Oosten	6. M. Harmse	0-1	E. Petersma
2. W. Moene	1-0	R. Schaper	7. A. de Hart	0-1	H. Hofman
3. N. Louter	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	J. Smit	8. J. Eggelte	0-1	A. v.d. Woestijne
4. J. Spinhoven	1-0	F. Roes	9. E. Dullemond	1-0	A. Bach
5. P. v. Velzen	1-0	J. Reiber	10. P. Polhuis	1-0	A. Vlug

**Uitslag
DOS/NW 2**

		-	Caissa III	7½-1½
1	de Vink	-	Jaap van Oosten	1 - 0
2	Kotmans	-	Rob Schaper	afg.
3	Hemmers	-	Peter Hofman	1 - 0
4	Dekker	-	Joop Reiber	1 - 0
5	Newland	-	Jan Smit	0 - 1
6	Legrand	-	Frans Roes	1 - 0
7	van Vuure	-	Errit Petersma	1 - 0
8	Brugge	-	Jeroen Hoogeboom	1 - 0
9	Ligteringen	-	André Bach	1 - 0
10	Joosten	-	Anjo Vlug	½ - ½

Over deze wedstrijd zal ik kort zijn. Jeroen was onze invaller en deed het heel goed. De aanval die Jeroen over zich heen kreeg, wist hij (let wel moeizaam) op te vangen. Hij miste echter in het eindspel een betere voortzetting en verloor. Joop Reiber kwam al snel zeer slecht te staan na een verkeerde openingsbehandeling. Zijn stugge verdediging mocht niet baten. Peter Hofman speelde een moeilijke wedstrijd. Peter vergaloppeerde zich in het middenspel. Ook Jaap overkwam dat, nadat hij een ruime tijd licht voordeel had. Jan Smit won, nadat zijn tegenstander zijn dame offerde. Dit offer was echter incorrect. André Bach en Errit Petersma moesten van mij op winst spelen. Beiden hadden ze het betere van het spel. Het liep echter helemaal mis. Frans Roes werd snel in de verdediging gedrukt en verloor al snel. Anjo Vlug miste een hele mooie combinatie. Hij brak af in een onduidelijk stelling. Er werd remise overeengekomen. Robert-Jan is nog bezig na twee keer afbreken. Robert-Jan speelde een goede pot en won in het middenspel een kwaliteit. Daarna kreeg zijn tegenstander nog enkele kleine kansjes. De stelling biedt Robert-Jan winstkansen. De uitslag spreekt voor zich.

HET VIERDE

Gedetailleerde uitslag Raadsheer 3 - Caissa 4: 4½-5½ (15-11-'90)

1. P. Deken	0-1	S. de Vos	6. P. Oude Brunink	1-0	M. Grummink
2. O. Cliteur	0-1	B. Wijnghel	7. W. Deken	1-0	P. Ruhe
3. F. Bosschieter	½-½	P. Jonkman	8. T. Kroes	0-1	P. de Casparis
4. J. Groot	1-0	H. Uiterwijk	9. M. Hofman	1-0	S. Steemers
5. T. Gosman	0-1	R. Hoedt	10. J. Starreveld	0-1	A. Troost

Gedetailleerde uitslag Caissa 4 - Pegasus 1: 2½-7½ (18-12-'90)

1. S. de Vos	½-½	P. Clement	6. P. de Casparis	½-½	G. Snel
2. B. Wijnghel	0-1	R. Aler	7. E. Leuw	0-1	D. Clement
3. A. Knop	0-1	F. Loois	8. P. Mug	0-1	H. Groenendaal
4. H. Uiterwijk	0-1	H. Solcer	9. A. Troost	0-1	W. Bolten
5. R. Hoedt	½-½	R. Bolung	10. P. Ruhe	1-0	R. Beukema

HET VIJFDE

Leo Oomens

6 december 1990: Rosso 3 tegen Caissa 5. Uitslag 5 1/2 -- 4 1/2.

Het vijfde is deze winter niet helemaal op orde. De ene wedstrijd winnen we (met een beetje mazzel) met 9 1/2 tegen 1/2 en de volgende laten we lullig verloren gaan. Hoe moeten we nu kampioen worden? We hadden al eerder een gelijkspel moeten toestaan en we hebben nu uit drie wedstrijden drie verliespunten. Dat wordt dit jaar dus niks meer. Maar niet getreurd, de knikkers zijn we weliswaar kwijt, maar van nu af gaat het weer helemaal om het spel.

Het begon zo: ik krijg van Harry Cornelissen een briefje in de hand gedrukt met een mogelijke opstelling. Hij (teamleider) en broer Wam zullen er niet zijn. Zeker een verlate Sinterklaas. Maar er waren twee invallers gevraagd. De heren (ja onthoudt U dat, de heren) Aué en Rijke.

In het holst van Amstelveen aangekomen, in het onzalige vormingscentrum waar Rosso zijn domicilie heeft, -- de moeilijke woorden verraden hier mijn onzekerheid hoe verder te gaan --, trof ik tot mijn verrassing ook Wouters. Die kwam op mijn lijstje niet voor. Gelukkig bleek Bart de Wilde niet te komen, dus Wouters was hartelijk welkom.

Maar tegen achten begon ik me ongerust te maken over Aué en Rijke. Toch maar een opstelling ingevuld. Twee borden bleven onbezet. We begonnen dus met twee punten achterstand. Later, veel later, hebben ze het gegooid op een stoornis in de communicatie met Harry. Die zou hen weliswaar hebben uitgenodigd, maar geen adres hebben gegeven. Harry herinnert zich dit natuurlijk heel anders. Nu moet je over zo'n achterstand natuurlijk niet flauw doen. Als je de vorige wedstrijd met 9 1/2--1/2 kunt winnen, heb je 8--2 eigenlijk voor het grijpen. Om heen liepen de punten danook al aardig binnen. Jan Bode was naar ik me herinner de eerste die zijn tegenstander opzij zette. Elees stond ook al van het begin gewonnen. Uiteindelijk haalden mijn zeven teamgenoten samen 4 1/2 punt Niet gek. Plus 2 heet dat bij de echte schakers. Nu alleen mijn eigen partijje nog en de zaak was bekeken.

Maar zo ging het niet. In een goede stand deed ik een onvoorzichtige damezet (Dd8d7) zonder veld b5 van te voren te ontnemen aan de witte veldénloper van wit. Mijn paard op c6 raakte daardoor meteen in een penning en ik was te onnozel om het probleem direct op te lossen met Lc8a6. Het duurde lang maar het kostte een stuk.

In de tijdnoed van mijn tegenstander wist ik dat om te zetten in een dame-eindspel met veel pionnen op beide vleugels, maar wel met een pionnetje minder voor mij. „Dat houd ik remise,” sprak ik dapper bij het afbreken. En ik wist ook wel dat mijn enige kans lag in het behoud van de dames.

In de analyse met Joost van Steenis werd me al gauw duidelijk dat ik bij goed spel van wit kansloos zou zijn. Maar in de tweede zitting kreeg ik niet het sterke spel tegen me, dat Joost me had laten zien. En nu werd ik overmoedig. Als ik zou kunnen winnen, dan was dat nog mooier dan niet verliezen. Maar om te winnen, moest ik mijn koning in het centrum hebben. Die zou dan de lijn van mijn dame moeten passeren, met het risico van gedwongen dameruïl.

Ik heb daar lang over gerekend en meende dat ik vanwege de oppositie minimaal een veilige remise zou overhouden. Ik ben het scoreformulier kwijtgeraakt dus ik kan niet meer laten zien in welke stand ik me verrekende. In elk geval had ik toch een tempozetje over het hoofd gezien. En na de dameruïl verloor ik dus kansloos.

Had ik maar gewoon niets gedaan, dan zou een half puntje gemakkelijk binnen bereik zijn geweest. Of misschien zou ik dan in een derde of vierde zitting alsnog hebben verloren. Hoe dan ook, nu moest ik met een nulletje naar huis. Nu ik dit schrijf is de Golf-oorlog echt begonnen en zelfs een schaker weet het verlies van een puntje wel in het juiste perspectief te zien. Maar in december vond ik dit allemaal nog heel erg.

HET ZESDE

Frans Oranje

Een onverwachte aanval

Amroba 3 - Caïssa 6: 4½ - 4½ vlp.
En Maurice hij ploegde voort!

Wat is dat voor iets? In de Amstelstraat ontvangen te worden alsof je de bank (Amro Rembrandtsplein) komt overvallen. "Er komt zo dadelijk iemand u halen" zegt de bewaker hoog, droog en warm achter glas door zijn intercom die unheimisch metallig klinkt. Met een speler van Amroba lopen we door een gure fietsenstalling en ondergrondse garage naar een lift. Dan komen we in de hemel, hoog, ruim en licht boven de stad: het bedrijfsrestaurant van de Amro. Als je naar buiten kijkt krijg je dorst: ik tel wel 20 Heineken lichtreclames beneden mij. Het team is gauw compleet, nu echt onder elkaar en geen invallers van C7. Heeft dat gescheeld? We starten met gezonde moed en optimisme. En weer vraag ik me af: wat ging er fout? Hans de Heer aan bord 1 breekt aan het eind van de avond af in verloren stelling en zal later ook opgeven.

Robert Jan aan bord 2 kwam niet verder dan remise. Ikzelf verloor aan bord 3 op een wat sullige manier, ik denk dat ik de stelling weer schromelijk overschatte. Alex Wunnink aan bord 4 klaarde de klus. Radboud Winkels aan bord 5 lijkt een pracht-combinatie op het bord te zetten, maar wordt verrast door zijn tegenstander, die hem in het stof doet bijten. Eigenlijk is Maurice Aué aan bord 6 nog het beste af, maar hij moet afbreken in een moeilijke stelling. Tenminste viermaal zal hij er voor terugkomen! Maar wint dan toch tenslotte, nadat zijn stelling ook door anderen uitvoerig is geanalyseerd. Edwin de Beurs aan bord 7 wint, evenals aan bord 8 Peter Rijke en aan bord 9 Wim Suyderhoud. Een gezond optreden onderin, dat hebben we meer gezien! René van Batenburg aan bord 10 moet helaas ook opgeven. Een krappe overwinning, met moeite verkregen. En wie had nu ooit kunnen denken dat we de volgende ronde tegen VKVC 2 ten onder zouden gaan?

CAYSSA 6 - VKVC 2

15 januari 1990: 4 - 6!

Boontje komt om zijn loontje.

Jan Krol van VKVC 2 aan bord 1, die met mij in de Commissie Jeugschaak van de SGA zit en veel doet in Amsterdam Noord aan Jeugschaak en zelf schaakleraar is, had het mij al gezegd: 'Wij zijn een team dat verliest van de zwaksten en wint soms van de koplopers'. Tegen C6 ging dat op. Nog in de vreugderoos van Maurice zijn overwinning in de afgebroken partij tegen Amroba, schoven wij aan voor onze wedstrijd tegen VKVC 2. Robert Jan de Bruin liet onverklaarbaar verstek gaan, maar ik kon daardoor René van Batenburg inzetten, die anders teveel bleef.

Het is vreemd gegaan. Alex Wunnink liet zijn Dame in goede stelling insluiten tegen Jan Krol. Hans de Heer speelt remise en ik wil te snel en verlies! Radboud naast mij wint met een klassiek loperoffer op h7. Edwin de Beurs aan bord 6 staat gewonnen, maar gaat in de fout. Maurice is het langste bezig (alweer!) maar dit keer moet ook hij het onderspit delven. Ook Peter Rijke aan bord 7 kan het niet bolwerken, al denken eerst een aantal mensen, dat hij gaat winnen. De combinatie is te ingewikkeld! Luc Verstraeten aan bord 8 overziet de winst en ziet een voorsprong van twee pionnen in remise verzanden. Onze topscorer aan bord 9 Wim Suyderhoud wint, al is de vlag van zijn tegenstander hem daarbij deze keer behulpzaam. René van Batenburg aan bord 10 wint als eerste en vrij snel. Weer moeten we het van de staart hebben, maar weer is het niet genoeg.

Wat gaan we tegen het Probleem 4 doen? en tegen DOS/NW 5? En wat doet VKVC 2 tegen FSCRB 1? En hoe komen we dit jaar de competitie uit? Zullen we het echt een beetje makkelijker hebben volgend jaar als C6, of schaken we dan nog beter?

Ik heb een paar lessen klaar: Dubbele aanval met de Dame, Sleutelvelden, Magneetaanval, Uitschakelen van de verdediging: door slaan, door verdrijven, door lokken, door richten, door jagen, door onderbreken! We verliezen nooit meer - let op - nooit meer!

HET ZEVENDE

Herman Wouters.

Nagekomen berichten van het Zevende.

In het vorige nummer van Caissanieuws is al vermeld dat het één en ander was misgegaan rond de verslaggeving van de externe wedstrijden van het zevende, vandaar deze inhaalmanoeuvre; de eerste twee wedstrijden waren immers amusant genoeg.

De eerste wedstrijd van het seizoen werd thuis afgewerkt tegen Chesspot. Hoewel de dames met een "taktische opstelling" op de proppen bleken te komen hadden we niet al te veel moeite met het karwei, zoals mag blijken uit de klaterende uitslag 6 1/2 - 1 1/2. Nieuwkomer Diddo van Zand maakte aan het 5^e bord remise tegen Jeannne Potters en alleen onze eerste bordspeler John Könst liet geheel tegen de gewoonte in, uit beleefdheid waarschijnlijk, een punt liggen. De rest won zonder veel moeite en ook dhr. v.d. Klauw kon later zijn afgebroken partij met een vol punt op zak uitmaken.

Dit gaf moed voor de volgende klus; De Kombinatie 3.

Het zou nog een spannend avondje worden. Mark Ligtenstein kwam het laatst binnen en was het eerst klaar; maar zonder punt en dat deed ons het ergste vrezen; er zou nog flink gezwogd moeten worden.

Toen even later ook v.d. Klauw en van Zand misgrepen zag het er zorgelijk uit. Ikzelf kwam na een wat te enthousiast begin in een tamelijk lastige stelling terecht maar doordat mijn tegenstander een slordigheid beging gunde hij mij alsnog flinke materiaalwinst en na te lang doorspelen nog een mat ook. Cees de Jong had toen ook al zijn punt binnengehaald (welke opening was dat nu weer, Cees?) evenals Hans de Jong, zodat de stand weer in evenwicht was.

Bij een rondgang langs de borden had ik gezien dat onze "coming man" Fred van Gunst, voor deze gelegenheid aan het eerste bord spelend, beroerd zo niet verloren stond.

Alleen Henri Verdonk had nog reële winstkansen. Toen Henri de ernst van de situatie vernam zette hij er nog even flink de tanden in en dwong zijn tegenstander, die al in tijdnood verkeerde, definitief op de knieën. Verliezen konden we nu niet meer, we zouden hier met een gelijk spel weg kunnen komen. Vanaf nu was alle aandacht gericht op de wat luidruchtige gebeurtenissen rond het eerste bord. Fred stond, als ik het me goed herinner, een volle toren en nog wat pionnen achter; vrij hopeloos leek me, maar o wonder, kon hij deels door eigen sluwheid, deels door haast en overmoed bij de tegenstander een eeuwig schaak uit de stelling peuren, tot grote afschuw van 'De Kombinatie 3', tot genoegen van 'het zevende' en tot stomme verbazing van iedereen die daar aanwezig was, want zo sleepte hij toch nog eventjes de volle winst voor het team binnen.

Zwijnen heet dat, geloof ik.

Kombinatie 3 - Caissa 7 (8.11.1991) 3½-4½

1. Fred van Gunst ½	5. Herman Wouters 1
2. Cees de Jong 1	6. Hans de Jong 1
3. Henry Verdonk 1	7. Mark Ligtenstein 0
4. Diddo vZand 0	8. J. v/d Klauw 0

John Könst

Caissa7 - DCG4 uitslag: 3-5

(11-12-'90)

1. John Könst.....rem	2. Fred v.Gunst.....1
3. Cees de Jong.....0	4. Herman Wouters.....0
5. Henry Verdonk.....1	6. Soto.....0
7. v.Zand.....rem	8. Johannes v.d.Klauw.....0

Jammer, maar we moesten het dit keer zonder Hans de Jong (griepje), en Mark Ligtenstein (werken) stellen, maar in v.Zand en Soto vonden we goede invallers. (bedankt)

De meeste bewondering ging dit keer uit naar Fred, die na 20 minuten vertraging, als eerste de volle buit binnen haalde, en dat in 22 zetten in zeer korte tijd. Daarmee zette hij ons team op het goede spoor, 1-0. Maar de vreugde was slechts van korte duur. Soto en Herman verloren hun partij, Herman speelde een behoorlijke partij, en had eigenlijk moeten winnen, maar tja.....1-2. Cees kwam vrij goed uit de opening maar werd uiteindelijk toch verrast met een paar rot zetjes, (volgende keer beter Cees!) en verloor uiteindelijk zijn partij, 1-3. Ook Johannes ging de mist in, maar wat heeft hij het z'n tegenstander moeilijk weten te maken, (een echte vechter die v.d.Klauw, ga zo voort) 1-4. Henry, v.Zand en ik stonden voor de onmogelijke taak om de stand gelijk te trekken. Henry stond weliswaar gewonnen maar dat konden v.Zand en ik niet zeggen, uiteindelijk won Henry (mooie prestatie), 2-4 en wisten v.Zand en ik niet verder te komen dan remise, 3-5. Helaas de winst heeft er dit keer niet in gezeten, en toch geloven wij dat we de beste kansen hebben om kampioen te worden.

Hier volgt Fred's partij-verloop:

1. Pf3 - d5	9. Pbd2 - De7	17. Db3 - Pg4
2. e3 - e6	10. Pe5 - Ld7	18. bxc5 - Lxc5
3. b3 - Pf6	11. f4 - 0-0-0	19. Dxb6! - Lb5
4. Lb2 - Pc6	12. c4 - Tg8	20. Lxc5 - Db7
5. Lb5 - Ld7	13. Tc1 - g6	21. Ld6 - Lc6
6. 0-0 - Ld6	14. Ld4 - c5	22. Txc6+-zwart
7. d3 - a6	15. cxd5 - exd5	geeft op.
8. Lxc6- Lxc6	16. b4 - b6	

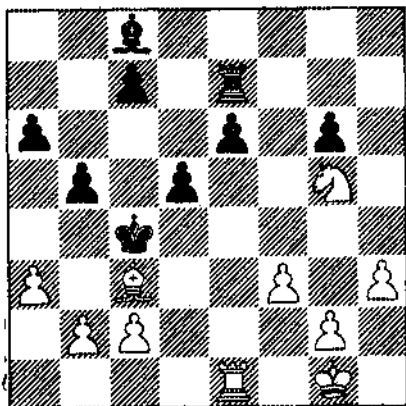
DOS/NW 6 - Caissa 7 (21.1.'91)

Hans de Jong

In dit bulletin eindelijk weer eens een verslag van het zeven-de. Ik mag bij deze gelegenheid het verslag doen, opdat "Drukke werkzaamheden" niet voorkomen dat een verslag van dit team ontbreekt.

Voor de tweede keer in dit seizoen trad het zevende incompleet aan, hetgeen voor mij een raadsel blijft gezien het grote le-
dental van deze club.

Desondanks toch aan de slag. Op bord acht speelde dhr. v/d Klauw, die zich dapper verweerde, tevens had zijn tegenstander een dame meer, waardoor het lot van onze speler toch werd bezegeld. Op het zevende bord speelde D. v. Zand. Hij had in het middenspel een kwaliteit kunnen winnen, indien hij op damejacht was gegaan. Dat deed hij niet, hij wilde meteen de koning hebben en liep vast in zijn aanval en Caïssa 7 kon de tweede nul incasseren. Henry Verdonk brak af in een stand met een pion minder, en moet maar zien of hij remise maakt met paard tegen loper. Met Herman Wouters ging het beter. Hij zorgde voor ons eerste puntwe stonden toen al met 3 of 4 tegen 0 achter - naarmate de partij verliep, wist hij steeds meer pionnen te winnen, gaf er ook nog eentje weg, maar Herman won wel de koning en daar gaat het ten slotte om. Cees de Jong speelde een spannende partij en stond in het middenspel beter. Cees beging echter een fatale blunder door de koning in een penning te spelen. Mij is geleerd de stukken zoveel mogelijk uit de penning te spelen, maar wie ben ik? Cees gaf ook op anders had hij veel materieel verloren. Fred van Gunst verloor ook. hoe dat kon gebeuren is mij niet duidelijk. Maar ja hij speelt ook een bord hoger dan ik. Tot slot mijn eigen partij aan het derde bord.

Stand na 28. Kc5-c4???

In mijn partij leverde mijn tegenstander al snel een paard in, hetgeen door mij dankbaar werd aanvaard. Na wat geruil en geschuif kwamen we op de volgende stand uit. Zwart had vanaf de 22^e zet besloten zijn koning naar het front te sturen. Mij kwam dat goed uit, het is juist het stuk dat ik wil hebben.

ZIE DIAGRAM. Zwart heeft zojuist 28. Kc5 gespeeld. Ik denk hier moet een matje of andere winst inzitten en speel 29 Td1 (er dreigt 30 Lb4 gevolgd door 31 b3 mat.) Zwart ziet dat ook en speelt 29...e5 (ook om 30 Le4 te voorkomen!) Ik speel 30 Lb4, hetgeen in de volgende zet mat of torenverlies betekent. Zwart kiest ervoor de koning te laten ontsnappen en speelt 30...d4. De toren laat ik niet ontsnappen en speel 31 Le7x. Zwart probeert dan nog met de centrum-pionnen door te breken, dat lukte niet en zwart gaf op. Het tweede punt kon voor Caïssa worden genoteerd, helaas te weinig voor enig matchpunt.

DONS/NW 6 - Caissa 7 (21.1.1991) 5-2 (v1.)

1. J. vDongen	1-0 n.a.o.	5. R. Kriek	0-1 H. Wouters
2. vd Schaaff	1-0 F. vGunst	6. K. Eeland	afg
3. H. vGeffen	0-1 H. de Jong	7. J. Rummens	1-0 D. vZand
4. R. Mathot	1-0 C. de Jong	8. J. vGinkel	1-0 J. v/d Klauw

Een Witte Tornado in het Haagse

Daan Smit, cuphisticus

Op 22 januari speelde Caissa de 1e ronde van de KNSB-cup in Den Haag tegen DD. Omdat het 1e tiental van deze club hoog staat in de 1e klasse KNSB en DD vorig jaar de beker-finale had gehaald, waren we outsider. Achteraf gezien bleek Aran gunstig wit aan het eerste bord te hebben geloot, want alle partijen eindigden in een zege van de witspeler :

A. Kohler	-	M.A. Wind	1-0
R. v.t. Kaar	-	E. Blokhuis	0-1
D.W. Smit	-	G. Prakken	1-0
M. Kahn	-	A. Westra	0-1

			2-2

En die twee-twee was genoeg voor het bereiken van de volgende ronde. De mooiste winstpartij werd gespeeld door Aran :

1. d4 e6, 2. Pf3 f5, 3. g3 Pf6, 4. Lg2 Le7, 5. 0-0 0-0, 6. c4 Pe4, 7. Dc2 Lf6, 8. Pc3 Pxc3, 9. bxc3 c5, 10. La3 Pa6, 11. Tab1 d6, 12. Tfd1 Dc7, 13. e4 g6, 14. exf5 gxf5, 15. Lc1 Dg7, 16. h4 Tb8, 17. Lf4 e5, 18. dxe5 dxe5, 19. Lg5 h6, 20. Td6 hxg5 21. hxg5 Le7, 22. Txa6 Ld7, 23. Txa7 Lc6, 24. Tb6 e4, 25. Ph4 Dxc5, 26. Lh1 ! (dit bleek een winnend veld te zijn) Tbd8, 27. Txb7 Lxb7, 28. Tg6+ Kh7, 29. Txc5 Lxc5, 30. Pxf5 Td3, 31. De2 Txf5, 32. Lxe4 Lxe4, 33. Dxe4 Tdf3, 34. g4 T3f4 (en zwart lijkt zich staande te houden) 35. Dh1 schaaaak (1-0).

Op dit moment gaf Robbert op, nadat hij de achter de witte koning verstopte dame had ontwaard. Eerder had Michel verloren door een onverwacht aanvalszetje (N...g7-g6 werd gevolgd door De2-h5 !) en Daan gewonnen omdat Prakken de zwarte velden in de steek liet.

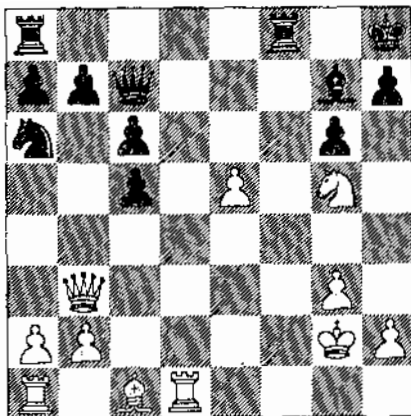
We waren heel tevreden over onszelf en terecht, omdat de ijlings naar Gambiet gekomen Errit voorrekenende, dat Caissa het in die cup ieder jaar beter doet :

1987	ZSC/Saende	(2e) 0-4 (au)	
1988	-		
1989	HWP/Zaanstad	(1e) 1-3	
1990	Weenink	(2e) 2-2,	Phil.Leiden (HK) 1-3
1991	DD	(1e) 2-2,	?

Alleen als we in de volgende ronde met 3-1 of zo van een 2e klasser verliezen zou het dus slechter gaan. Wat zeker beter zou kunnen is de inbreng aan het vierde bord. "Het vierde bord valt toch altijd af, je kunt net zo goed niet spelen" is een uitspraak van Jan Balk, die hijzelf weerlegde door het team Blees/Smit/Blaauw/Balk in de cup-finale te spelen (1983, verlies 0-4 tegen Philidor Leiden). Het bovenstaande is geen kritiek op Michel. De scores zijn tot nu toe (na 5 partijen) respectievelijk 2,1,3 en 0.

Kampioen! Robbert Kikkert

In de KNSB jeugdcompetitie voor viertallen t/m 20 jaar werd het team van Caïssa kampioen van de SGA. Na de eerste ronde hadden we dat zeker niet verwacht. Deze ronde verloren we, omdat twee spelers van ons team niet op kwamen dagen (ze schamen zich nu nog). Bart en ik hadden flink de pest. Onze agressie was goed voor één bordpunt, waarbij de mijne zich tegen m'n eigen stelling keerde. Ik forceerde de boel terwijl Bart een belangrijk puntje meesnoepte: DOS/Nieuw West - Caïssa 3-1. De tweede ronde was een eitje, er zaten vier jongetjes uit Almere die vroegen of ze schaakles konden krijgen: 4-0. Binnen een half uur konden we nog diezelfde avond meedoen aan de snelschaakkampioenschappen van Caïssa. Toen, en dat zou volgens Jeroen Hoogenboom een harde dobber worden, speelden we tegen De Amstel uit Uithoorn. Elwin won vrij vlot aan bord drie. Aan bord vier werd aan weerszijden geofferd. Barts tegenstander verspeelde een stuk en een paar pionnen. Toen was Bart aan de beurt: hij gaf achter elkaar alles terug en nam in verloren stelling het dubieuze remiseaanbod van zijn tegenstander aan: 1.5-0.5 voor ons, 't viel nog mee. Diederik stond eigenlijk verloren en ik helemaal. Opeens kon Diederik met een lullig loperzetje de kwaliteit winnen en 't was uit. Misschien door de nederlaag aangeslagen, begon m'n tegenstander Arnoud Weber spoken te zien:

Als wit in deze stelling Pe6 speelt heeft zwart misschien nog compensatie, m.i. niet genoeg: 1. Pe6 Dxe5 2. Pxf8 Txf8. Bijv. 3. Lf4 (3. Dxb7 verliest na Dxe4 en A.4. Kf1 Dh1 5. Ke2 Te8, of B.4.Kh3 Df5)...Dxb2 4. Dxb2 Lxb2 5. Tbl en

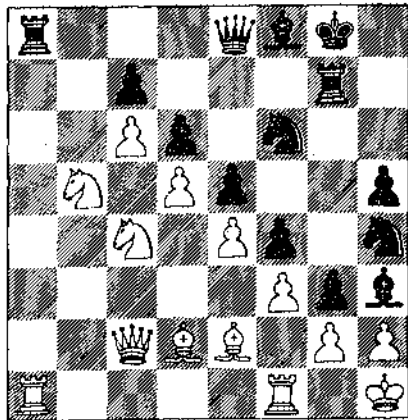
volgens mijn analyse thuis is dit gewonnen voor wit, hoewel misschien achter het bord moeilijk te taxeren. Mogelijk heeft wit beter. Hoe dan ook, wit speelde 1.Lf4, en ik kreeg nog één schwindelkans: ...c4! (1...Lxe5 2.Lxe5 Dxe5 3.Pf7) 2.Dxc4 b5 3.Dc3 c5. Wit heeft nog niets slechts gedaan. 4.Pe6?? Dc6. De blunder! Ik zat met mijn klok op vijf minuten in tijdnoed en wit speelde daarom erg vlug, hij had beter rustig 4.Td6! kunnen spelen. Er dreigt Pe6 en Tad1. 5.Df3 Dxe6 6.Td6 Dc8 7.Dd5 Pb4 8.Dd2 Db7 en na nog een paar zetten had ik de 40 gehaald: 0-1. Dus 3.5-0.5 voor Caïssa (de heren van De Amstel dropen af). De laatste wedstrijd werd tegen Amstelveen met 4-0 gewonnen. Achteraf bleek 3.5-0.5 genoeg, maar dat wisten we toen nog niet. Bart, Diederik en ik wonnen zonder moeite. Michel Grimminck speelde de mooiste partij van z'n leven. Hij had het zelf waarschijnlijk niet door. Hij verloor (offerde?) een toren maar het bleek dat hij prachtige compensatie had. Een schitterende partij en we waren dus kampioen!

	1	2	3	4	5	mp	bp
1.DOS/NW	X	3	2.5	0	0	2	5.5
2.Caïssa	1	X	4	3.5	4	3	12.5
3.A'veen	1.5	0	X	1	4	1	6.5
4.Amstel	4	0.5	3	X	4	3	11.5
5.Almere	4	0	0	0	X	1	4

Na de promotie kregen we voor de broek. Allereerst van Philidor Leiden: 1-3 Elwin won mooi, mijn tegenstander ook; hier deze twee partijen:

A. Reedijk - E. Osterwald (analyse Elwin)

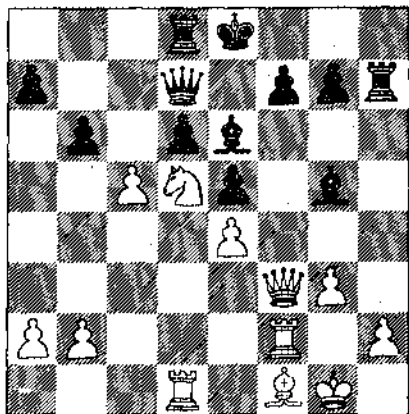
1. d4 Pf6 2. c4 g6 3. Pc3 Lg7 4. e4 d6 5. Pf3 0-0 6. Le2 e5 7. 0-0 Pc6 8. d5 Pe7 9. Pd2 Pd7?! (Beter is 9...a5 of 9...c5, om eerst even 10.b4 te verhinderen en de aanval op de damevleugel te vertragen) 10.b4 f5 11. Pb3? (Hier hoort het paard niet thuis. Veel beter is 11.f3 Pf6 12.c5 f4 13.Pc4)...Pf6 12.f3 f4 13.c5 g5 14.Dc2?! (La3 is veel sterker met als plan 15.cxd6 en 16.b5 met aanval op d6)...Pg6 15.Pb5 Tf7 16.Pa5 Lf8 17.c6? b6 18.Pb7 De8 (Slaan is niet goed wegens 19.cxb7 Tb8 20.Dc6 en a4-a5 maar 18...De7 is nauwkeuriger) 19.a4 a6 20.Pa3 h5 (Meteen 20...g4 is volgens Robbert van 't Kaar beter) 21.a5 bxa5 22.Pxa5 g4 23.Ld2 Tg7 24.Kh1 g3 25.b5 axb5 26.Pxb5 Ph4 27.Pc4 (Op 27.Tg1 volgt .Lh3 28.Lf1 gxh2 29.Kxh2 Dg6 30.Le1 Pxf3 en zwart wint)...Lh3!

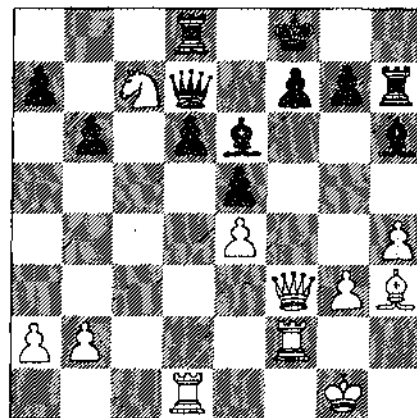
28.Txa8 Lxg2 29.Kg1 Dxa8 (Allard Troost liet me de volgende variant zien: 29...gxh2 30.Kxh2 Dg6! 31.Le1 Lxf1 32.Lxf1 Dg1 33.Kh3 Dh1 mat) **30.hxg3 fxg3 31.Lh6 Dc8! 0-1**

Machiel de Heer - Robbert Kikkert

1.e4 c5 2.Pe2 d6 3.g3 Pf6 4.Lg2 Pc6 5.0-0 h5?! (Oké, toegegeven, dit is een beetje een onzin-zet. Dit wordt soms gespeeld in slappe fianchetto-varianten van de Draak. Ik had geen zin in een schuifpartij met c3 en d4 wat ik had gezien van Machiel in een Siciliaanse Draak. Ik was ziek en had koorts, misschien was m'n objectiviteit al in 't begin van de partij aangetast) 6.d4 cxd4 7.Pxd4 Pxd4? (7...e5 was beter. Ik was overigens 7...g6 van plan, dit faalt op 8.Pxc6 bxc6 9.e5 en nu: A. 9...Pd5 10.c4 en wit wint; B. 9...Pd7 10.exd5 exd6 11.Te1 Le7 12.Lxc6 Tb8 13.Lg5 en wint; C. 9...dxe5! 10.Lxc6 Ld7 11.Lxa8 Dxa8: dit blijkt mee te vallen. Zwart heeft stevige compensatie. Hiervoor was ik ten onrechte bang) 8.Dxd4 e5 9.Dd3 h4 10.Lg5 Lxg3 11.fxg3 Le7 12.Lxf6! Lxf6 13.Pc3 Le6 14.Tad1 Le7 (14...Db6 lijkt beter: 15.Tf2 Txx2! of 15.Kh1 0-0-0) 15.Pd5 Dd7 16.c4 Tad8 17.De3 b6 18.Tf2 Th5? (Hier wist ik het niet meer; het idee is Lg5 maar rokade was sterker. Ik geef dan echter "tegenspel" langs de h-lijn op) 19.Df3 Th7 20.Lf1! Lg5 21c5!! (Natuurlijk!)

21...Kf8 (het beste. Op 21...bxc5 of ...dxc5 volgt 22.Lb5 en op 21...Lxd5 22.Txd5 en wit wint minstens een pion: 22...bxc5 23.Lb5!) **22.c6! Dxc6 23.h4 Lh6 24.Lh3! Dd7 (24...Lxh3 25.Dxf7 mat!) 25.Pc7!!**

Mijn vlag viel zowat. Twee varianten: A. 25...Lxh3 26.Txd6! Dxc7 27.Txd8 Ke7 28.Dxf7 Kxd8 29.Dg8 en Tf7 wint dame en toren; B. 25...Kg8 26.Pxe6 fxe6 27.Db3 Te8 28.Tdfl en wit wint door de dreigingen op e6 en f8. **25...Dxc7 26.Lxe6 f6 27.Db3 De7 28.Tc2 Le3 29.Kg2 Lc5 30.Tdcl Th6 31.Lf5 g6 32.Lg4 Th7** Na nog een paar niet meer te reconstrueren zetten viel m'n vlag. Helaas, maar het is toch uit: terug naar bed.

Hierna was Maastricht aan de beurt. De treinreis was langer dan de meeste partijen waren, maar daarover schrijft Frans in dit blad. We wonnen met 2.5-1.5. We werden definitief uitgeschakeld door BSG Hilversum. Diederik won leuk, maar 't mocht niet meer baten: 2.5-1.5 nederlaag. Zo kwam er een einde aan ons optimistische avontuur.

C20 in 1990

Frans Oranje

Het optreden van de Caïssianen tot 20 jaar het vorig seizoen heeft alleen in Maastricht succes gehad. Robert Kikkert, Diederik van Rappard, Elwin Osterwald en Bart de Wilde scoorden 2½ - 1½ tegen VSM. Bart aan het vierde bord had zijn dag niet en raakte verstrikt in een dodelijke omstrengeling van zijn koningsveste. Robert aan het eerste bord kwam niet verder dan remise hoewel we hem steeds de beste kansen gaven. Diederik en Elwin wonnen overtuigend en hieronder heb ik Elwin zijn partij met kommentaar bij de zetten weergegeven. U zult plezier hebben bij het naspelen.

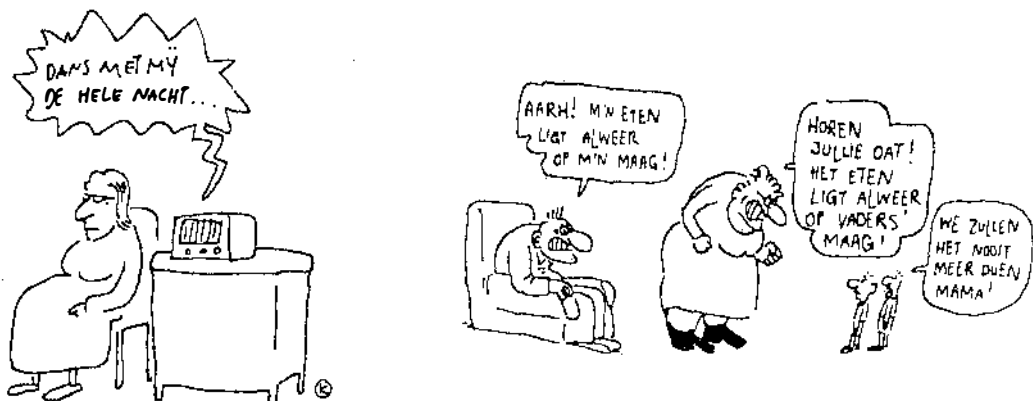
Het was een mooie herfstmorgen, zaterdag 6 oktober 1990. Met de trein op een meermanskaart naar Maastricht. Aldaar van het station opgehaald door onze gastheren en met 2CV en stadsbus naar het speellokaal, een oud gebouw aan de overkant van de Maas. We kregen natuurlijk vlaai en koffie en daarna werd er geschaakt.

We zijn na afloop door de stad teruggewandeld naar het station. Robert nam in Utrecht afscheid en met de anderen zijn we indonesisch gaan eten op de Haarlemmerdijk. Om daarna nog de partijen te showen in de Gambit, waar we meteen het drama vernamen van Cl tegen DOS/NW. Maar de dag kon voor ons toen al niet meer stuk.

CK 10.6 not. boekje
Elwin Osterwald - Michel Jurissen
Kompetitie KNSB Jeugd tot 20 jaar
2e ronde VSM - Caïssa
Maastricht 1990

1.e2-e4 c7-c6 2.d2-d4 d7-d5 3.Pb1-c3 Wat speel je? vroeg ik Elwin. Caro-Kann, zei hij en dat haat ik! 3...d5xe4 4.Pc3xe4 Lc8-f5 5.Pe4-g3 Lf5-g6 6.Pg1-f3 e7-e6 7.h2-h4 h7-h6 8.Pf3-e5 Lg6-h7 9.Lf1-c4 Pg8-f6 10.Dd1-e2! Na lang nadenken gespeeld. Inmiddels werd de stelling op het demonstratiebord aan de wand door ons bij iedere zet bijgehouden. We verwachtten iets spectaculairs. 10...Dd8xd4 Daar was op gehoopt. Thans fluks rochade ! 11.0-0 Dd4xh4 Hij doet 't!, moet Elwin gedacht hebben, zijn tegenstander sprak een schietgebedje uit! 12.Pe5xf7 Lh7-e4 13.Pg3xe4 Ke8xf7 Dat gaat niet goed, we krijgen waar voor ons geld, de koning wordt bemat! 14.Pe4-d6+ Kf7-g8 15.De2xe6+ Kg8-h7 16.Lc4-d3+ g7-g6 17.De6-f7+ Lf8-g7 18.Ld3xg6+ Erg lief om toe te staan, vond Elwin dat, dat mat.

1-0

JORDAANTOERNOOI

Een pionoffer en wat open lijnen.
Joost van Steenis

Aan het als altijd zeer speciale en nu al tiende Kampioenschap van de Jordaan, dat in de eerste week van januari in het bekende schaakcafe Gambit gehouden werd deden verschillende leden van onze club mee. Aran Köhler, eerste bordspeler van ons eerste team, won samen met Memo-speler Mark Overeem de eerste prijs. Onze oud-voorzitter Errit Petersma eindigde ongedeeld met 4 1/2 punt op de derde plaats en kon zo ook nog honderd gulden mee naar huis nemen.

Proficiat.

Ikzelf kon na het weggeven van een stuk - en dus de partij - in de eerste ronde niet verder komen dan 4 punten.

In de vijfde ronde speelde ik tegen A. van Dinteren, de latere winnaar van de ratingprijs, die tenslotte ook op 4 punten eindigde. Deze partij laat ik grotendeels volgen omdat er enige elementen in zitten waar men nog wat van kan opsteken.

Na het voor mij normale begin van 1. e4 - g6 2. d4 - Lg7 (met zwart speel ik deze twee zetten altijd zodat ik de tijd, die ik heb om een partij te spelen, slechts over 38 en niet over 40 zetten hoeft te verdelen) speelde mijn tegenstander 3. c3, een vrij onbekende voortzetting. Ergens had ik gelezen dat de witte velden bij deze opstelling een zwak punt kunnen worden en dat daarvoor een financiettering van de zwarte loper naar b7 een goed idee zou zijn. Na 3. - b6 speelde mijn tegenstander 4. g3, dat een slechte zet lijkt, omdat het nog meer witte velden verzwakt en druk uitlokt over de lijn h1-a8.

Toen volgden er een paar zetten waarbij pion e4 onder vuur genomen werd: 4 ... - Lb7 5. Lg2 - Pf6 6. De2 - d6 7. Lg5 - h6 en nu volgde 8. Lf6: wat weliswaar de druk op e4 wat wegneemt maar de dreiging f5 in takt laat. Daarom heb ik met de e-pion teruggenomen om na 0-0, Te8 en eventueel f5 weer druk op e4 uit te oefenen. Door de opstelling van wit hebben de witte paarden weinig mooie velden en blijven ze elkaar en de andere witte stukken hinderen.

Er volgde dus : 8. Lf6: - ef6: 9. Pd2 - 0-0 10. 0-0-0 - f5. De lange rochade is vrijwel verplicht omdat anders de witte koning in het midden te onzeker staat. Door f5 (en het vrijwel gedwongen antwoord f3 (er dreigde bv Te8) blijft wit met een zwakte op e4 zitten en met een zeker ruimtegebrek.

Na 11. f3 - fe4: 12. fe4: moet zwart wat ondernemen op de damevleugel. Er zijn verschillende mogelijkheden. Na c5 kan wit de d-lijn openen en a6 lijkt langzaam, maar misschien was a5, a4, a3 wat. Wellicht kon ook La6 en vervolgens b5, maar dat heft de druk over de lange diagonaal op en zet de witveldige loper op een zijspoor. De8 (verhindert de zet e5) en vervolgens b5 is ook een mogelijkheid maar ik besluit de zaak wat te versnellen met een pionoffer, ook al omdat wit een zekere achterstand in ontwikkeling heeft en moeite heeft met de aktivering van zijn paarden. Dus speelde ik het enigszins spekulatieve pionoffer 12. ... b5.

De tegenstander schrok, dacht 10 minuten na en durfde de pion niet te pakken. Hij besloot de witveldige loper te ruilen en de druk op e4 op te lossen: 13. e5 - Lg2: 14. Dg2 - Pd7 15. ed6: - cd6: 16. Pe2 - b4. Dit kan je nauwelijks een pionoffer noemen. Na nemen wordt de geïsoleerde pion op d4 zwak, de loper op g7 schijnt naar b2 en zwart dreigt open lijnen te krijgen door a5 te spelen. Na 17. c4 ging het van een leien dakje. Het paard

naderbij brengen en dan naar voren met de a-pion - en wat heeft wit voor tegenkansen met zijn slecht staande stukken?

Dus 17. c4 (wat anders?) - Pb6 18. Kb1 - a5 (let er even op, dat op de 13e zet drie pionnen de weg van g7 naar b2 versperden maar dat er nu nog slechts een enkele is overgebleven, die bovendien niet zo erg vast ter been is).

19. Tc1 - Dg5. De dame wordt met tempowinst van de achterste lijn gehaald om de torens met elkaar te verbinden en de f-toren eventueel naar de c- of de b-lijn te brengen. 20. Pe4 - De7. Principieel gespeeld om de dame naar b7 of a7 te brengen maar misschien was De3 sterker. Nu raakt wit de kluts kwijt.

The1 was misschien nog mogelijk geweest maar de zwarte opmars d5 die het zwarte paard aktiveert (bv na 21. c5 Pc4, of na 21. cd5: Pd5:) is ook niet al te prettig. Nu nam de partij een voortijdig einde door een verschrikkelijke zet van wit : 21. d5?? Allerlei desastreuze matbeelden duiken op zoals de dreiging a4, a3 en na het witte antwoord b3 De5 en inkomen op a1. De lange zwarte diagonaal mag natuurlijk nooit geopend worden.

Het bleek echter eenvoudiger gebruik te maken van de akelige positie van de witte paarden die vrijwel geen speelruimte hebben. Wit kan wel een paard naar f4 brengen maar daar doet het ook niet veel en het paard dat nu op e4 staat moet eigenlijk weer terug naar d2. De witte stukken staan opgepropt en de zwarte winst was in feite een kwestie van techniek die nu niet nodig was, omdat 21. ... Tae8 voldoende was voor stukwinst. Wit probeerde nog 22. Pd6:, maar gaf op de dertigste zet de hopeloze strijd op. Een wellicht niet al te zuivere partij maar wel een waarin de tegenstander onderging ten gevolge van de dreigende druk van het actieve zwarte spel.

WEDSTRIJDLEIDER

Rob van Gompel

Menashe Goldberg, uitbater van 'Gambit' en stimulator van het Hoofdstedelijk schaakleven, moest wegens gezondheidsredenen tijdens de laatste aflevering van Zijn 'Open Kampioenschap van de Jordaan' veelal verstek laten gaan. Uiteraard hoopt iedereen op een spoedig herstel. Gevolg was dat wedstrijdleader Günther Ballon er vrijwel alleen voor stond: indelen, borden opzetten, klokken neerzetten/weghalen, uitslagen inzamelen, etc. Bij de avondmaaltijd voor de laatste ronde leidde dit tot de vaststelling dat er bij de prijs-uitreiking 'iets aan Ballon moest worden gedaan'. De als super-toeschouwer regelmatig presente Paul van den Hout voelde zich aangesproken en creëerde in een uurtje het hierbij afgedrukte sonnet. Een overijverige (inmiddels ex-) redacteur van Caissanieuws wist het hem te ontfutselen alvorens zulks om ~~promillage~~ technische redenen wellicht moeilijk had kunnen worden. Hoewel niet 100 % tevreden met het resultaat gaf hij gaarne toestemming voor publikatie. Gevraagd om de reden van zijn onbehagen wees hij op het twee keer voorkomen van het rijmwoord 'spot' - hoewel eenmaal in het engels - z.i. een technische onvolkomenheid. De lezer zal hopelijk met ons eens zijn dat dergelijke euvels in het niet vallen in het licht van de snelle vormgeving van deze Nobele geste.

Voor Günther

WEDSTRIJDLIJDER

Drie dagen cijfert hij zich rot
- en weg - om alles in te delen,
opdat zij rustig kunnen spelen
werkt hij zich urenlang kapot.

Niet-roker, heeft hij aan het slot
van het tournooi, schat ik, een hele
slof sigaretten op, uit kelen
die minder branden dan zijn strot.

Met maarschalksblik en milde spot,
die hij toch nimmer kan verhelen,
héérst hij, een goedertieren God.

Wat zijn we blij met jouw "weak spot"
want juist dank zij dat ideële
verliep wéér een Ballonvaart vlot.

Paul van den Hout

MASSAAL SCHAAKFEEST IN GRONINGEN

(Rob van Gompel)

Vele honderden schaakspelers uit alle windstreken ontmoetten elkaar rond de kerstdagen in het Groningse Martinihal-centrum, alwaar het 14e 'European Open Chess Tournament' werd georganiseerd. Nooit eerder vertoond was de aanwezigheid van meer dan dertig deelnemers uit de USSR, naast een groot contingent Duitsers, Denen, veel oost-Europeanen, Amerikanen en Engelsen 'to mention but a few'. Zelfs werd, vooral na de kerstdagen, af en toe een verdwaalde Caissiaan gesignaleerd, aan welk volkje dit artikel voornamelijk zal zijn gewijd.

In het Minutoermooi 'B' (de minutoer- nooien impliceerden een programma van 5 rondes Zwitsers van 27-30 dec. verdeeld over groepen van + 30 spelers) maakte Cees Sterrenburg na een start-schot van 3 uit 3 slechts nog de bar en het overige uitgaansleven in Groningen onveilig, hetgeen geen schadelijke gevolgen had: met twee afsluitende grootmeesterremises verzekerde hij zich van de met L. Verhaard gedeelde groepswinst (alsmede de pecunia om zijn uitspattingen te continueren). Elders in dit blad bericht hij uitvoerig over zijn ervaringen voor zover die in zijn geheugen zijn blijven hangen (en rekening houdend met Goede Zeden en Smaak). Bij het doorbladeren van de einduitslag stuit ik vervolgens op een bijna even verheugend resultaat van Hans Dirks die in 'C' middels een punt in de laatste ronde de ongedeelde 2^e plaats voor zich opeiste, eveneens met 4 uit 5. (die partij willen wij graag publiceren!) Met een punt minder op de 11^e (gedeeld 8^e) plaats treffen wij Ed Leuw, die na een desastreuze start (0 uit 2 op 27 dec.) toch redelijk tevreden rondstapte. Hij plezierde de redactie (en ook U, hopelijk) met het aanbieden van de volgende partij:

Ed Leuw - B. Uneken
Frans, doorschuifvariant.

1.e4 e6 2.d4 d5 3.e5 c5 4.c3 Pc6
5.Pf3 Db6 6.a3 c4 7.g3 f6 8.Lh3

8..fxe5 9.dxe5 Lc5 10.O-O Ld7 11.Pbd2
O-O-O 12.b4 cxb3 e.p. 13.Pxb3 Pge7
14.Pd4 Pf5 15.Lxf5 exf5 16.e6 Le8
17.Lg5

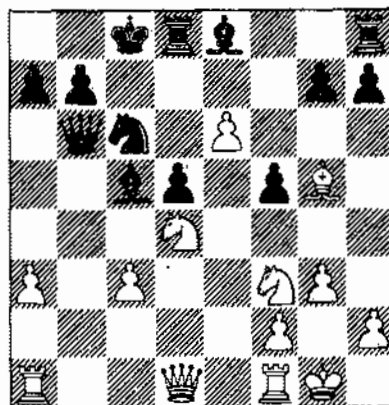

diagram 1.

Gevraagd om enig commentaar krabbelde Ed een vraagteken bij de volgende zet van zwart. "Kijk daar maar even naar." Vermoedelijk bedoelde hij dat hier ..Le7 gespeeld had moeten worden.

Oordeel zelf:

17..Lh5 18.Lxd8 Pxd8 19.Dd3 (hier begreep Uw Verslaggever er niets meer van en belde Ed op: "Waarom geen Dnh5?" De verklaring ligt in het feit dat wit's 14^e zet moest zijn Pb3-d4 (Pbd4). Dit ontkracht tevens het oommentaar bij de diagramstelling, dat uitging van een paard op h3. Wel nog speelbaar is misschien 17..Pe7 (18.Pxf5? Pxf5!) - Ed verklaarde 17..Lh5 als een wanhopige poging nog wat aktiviteit te krijgen in slechte stelling.)
19..f4 20.Pe5 fxg3 21.hxg3 Lxd4 22.cxd4 Dxe6 23.Dc3+ Pc6 24.Tac1 Le8
25.Tfe1 Dnh3 26.Df3 h5 27.Pxc6 Lxc6
28.Te7 h4 29.Df4 1-0.

Voort met onze speurtocht naar Caissaliden: op de 20^e plaats in groep 'D' tref ik Jeanne Potters met 2 uit 5. Ik beschik helaas niet over details, evenmin als over Mirjam Klijnkramer die met dezelfde score de 21^e plaats in groep 'E' bezette.

Als ik iemand over het hoofd heb gezien moet men dat maar wijten aan de buitensporige drukte in Groningen en de korte periode van mijn lidmaatschap van de club.

Waarmee ik over kan gaan tot een verslag van mijn eigen wederwaardigheden. Het was voor mij het eerste bezoek aan de

stad in het Noorden. Aanleiding voor het maken van de verre reis was een uitnodiging van Ruurd Dam, die te elfder ure werd geannuleerd wegens bezoek uit Roemenië. Zo kwam ik voor tien dagen op een Groninger studentenflat terecht die de dubieuze reputatie van dergelijke huizen volledig waarmaakte, maar ik was al lang blij onder dak te zijn - iets dat bij mijn vertrek nog geenszins vaststond. Misschien was het deze opluchting die mij ertoe bracht een gewonnen stelling in de 1^e ronde soepel cadeau te doen. (Iets over 'mijn' toernooi: de A-groep (ELO van 1800 - 2300) liep van 21 - 30 dec. met een rustdag op 1^e kerstdag, 9 ronden Zwitsers, 104 deelnemers). Mijn tegenstander was Frits Stegeman, bij sommigen wellicht bekend als medewerker achter de schermen bij diverse Bouwmeesterdeeltjes.

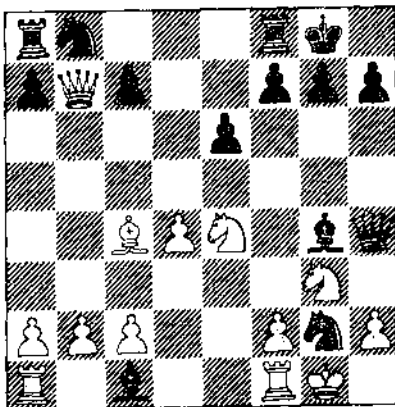

diagram 2. (RvG-Stegeman na 13..0-0) Een zeer chaotische stelling die in geen enkel boek zal zijn terug te vinden. Door een op de 10^e zet geofferd paard een paar zetten gewoon te laten staan heeft wit de (materiaal-) winst voor het oprapen via 14.Tfxo1! - om mijn tegenstander tot onmiddellijke overgave te bewegen poogde ik dit te versterken met een tussenzet: 14.Pc5?? - laat veld g5 in de steek. Ik werd bekwaam opgedweild: 14..Pf4! 15.Tfxo1 Ph3+ 16.Kg2 Pg5! 17.Le2 (wanhoop) Dh3+ 18.Kg1 Lxe2 0-1.

Wellicht geïnspireerd door mijn omgeving scharfte ik mij een fles Wodka aan (ooit begreep ik van twee Estlandse meesters dat veel Russische

schakers op die wijze hun problemen oplossen).

Opvallende aanwezige in onze groep was de ex-wereldkampioen dammen Jannes van der Wal, die in levende lijve een hoogst beminnelijk persoon bleek, en van wie werd beweerd dat hij momenteel meer tijd besteedt aan schaken dan aan dammen. Voor de duur van het toernooi was dat in elk geval waar; na de ronde was hij steevast in het 'schaak-café' te vinden dat zijn tweede huis schijnt te zijn, soms vluggerend, maar meestal hardnekkig bezig de Waarheid over een of ander eindspel op te sporen. In de tweede ronde boekte hij zijn 1e overwinning, na rond de 20e zet op een moment een uur en een kwartier de voor- en nadelen van Le3 ten opzichte van Lf4 te overwegen - na de partij kwam hij tot de conclusie toch de verkeerde te hebben gedaan. Na de tijdnood te hebben overleefd won hij het eindspel. Commentaar van Jannes: "Volgens mij was dat niet zo slim van je om tegen een dammer af te wikkelen naar een pionneneindspel."

Ikzelf maakte tegen L.Pols (eindigde op 3½) na een onopvallende fout in een rustige stelling naderhand geen kans meer in de plotseling gecreëerde heksenketel.

Ik zal niet uitwiden over de ongelooflijke wijze waarop ik in de 3^e ronde het nog zeer spannend wist te maken na op belachelijke wijze een stuk te hebben weggegeven, en evenmin over de eerste remise in de 4^e, waarin ik eerst een kwaliteit cadeau kreeg en toen een stuk weggaf. Maar geloof me dat mijn tegenstandster en ik door onze tranen heen lachten bij de gedachte NIET met nul punten de kerst (en de rustdag) in te gaan. Het (voor het eerst) ver van huis doorbrengen van de 1^e kerstdag was een enigszins merkwaardige maar aangename ervaring. In de loop van de middag ontmoette ik in het Altea-hotel, dat de meeste deelnemers tegen gereduceerde doch nog steeds onbetaalbare tarieven huisvestte, een groepje Haarlemmers dat ook geen aanleiding had gezien voor zenuwachtig heen en weer-gereis. Mijn Trots verbiedt mij te verzwijgen dat ik tegen

vier van hen de (kerst)avond tevoren blind (!) simultaan gaf en 3 uit 4 soorde (zonder nederlaag). Normaal leen ik mij niet voor dergelijke energieverblindende uitpattingen, maar ik kon het ineens niet laten. Het was een voorbode voor een betere tweede toernooihelft. In de 5^e ronde speelde ik mijn beste partij, welke ik de lezer graag integraal wil tonen:

RvG - Gerard vd Berg
Open Spaans.

1.e4 e5 2.Pf3 Po6 3.Lb5 a6 4.Le4 Pf6
5.O-O Pxe4 6.c3!? - ik speel nog niet zo lang Spaans en wilde de theorie mijden. Ik had wel eens gekoken naar 6.Te1, dat onprettig met ..Po5 wordt beantwoord. Het idee achter 'mijn' zet (nergens kunnen terugvinden) is de loper naar c2 te kunnen spelen - 6..b5 7.Lc2 d5 - zwart doet alsof ik wel d4 en dxe5 heb gespeeld - 8.Te1 Ld6 - wit kan nu de pion terugwinnen, maar speelt m.i. sterker: 9.d3 Pxf2?! - later bleek mij dat dit 'in de aard van het beestje' lag en niet zo zeer een uiting van paniek om het schijnoffer op e5 dat kan volgen na het 'normaal' wegzetten van het paard. Ik geloofde geen moment in de correctheid van dit offer dat evenwel (ook naderhand) standvastig werd verdedigd. Er ontbrandt een scherpe strijd: 10.Kxf2 O-O 11.Lg5 f6 12.Le3 Pe7 13.b4 f5 14.Kf1 e4 15.dxe4 fxe4 16.Pd4 Pg6 17.Pd2?! - mogelijk was hier 17.Dh5 sterker. Ik voorzag evenwel het volgende toren-offer en plande het witte spel culminerend in zijn 20^e zet: 17..Dh4 18.Pf1 Txf1+ 19.Kxf1 Lg4 20.Pf3! - gezien de dreiging ..Tf8+ vermoedelijk de enige zet! (wellicht nog de moeite waard te vermelden dat ik op de 17^e zet nog had gekeken naar 17.Pxb5, met als pointe 17..axb5 18.Dxd5+ Kh8 19.Dxa8, hetgeen echter faalt op de ongedekte stelling van Te1 na 19..Dh4). Wit dreigt nu op d5 te slaan. 20..Dh5!# - deze sterke zet had ik in mijn vooruitberekening nog gezien, de geplande riposte 21.Dxd5? keurde ik echter bij nader inzien af vanwege 21..Dxd5 22.Lb3 Dxb3! 23.axb3 exf3 en wit zal wel beroerd staan. Het kostte mij zo'n

20 minuten op het idee van mijn volgende zet te komen: 21.Lg5! - dreigt wederom op d5 te slaan!

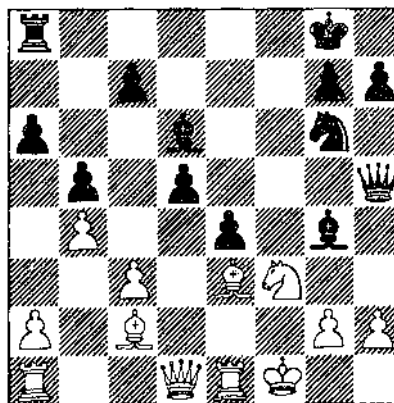

diagram 3 (na 20..Dh5!).

Steeds zekerder werd ondertussen dat wij een serie zetten in tijdnood zouden moeten gaan produceren. Voorlopig ging alles goed. Mijn tegenstander vond na lang gepeins de enige zet om direct verlies af te wenden, die ik weer niet had gezien: 21..Pf4! - misschien kan een of ander tactisch genie hier nog iets beters vinden dan: 22.Lxf4 Lxf4 23.Dd4 Tf8 24.Lxe4 dxe4 25.Dxe4 Lxh2 26.Te3 Lf4 - vermoedelijk had ik hier objectief 27.Tee1! moeten spelen, om na 27..Lh2 28.Te3 Lf4 in remise te berusten, of (subjectief) na nog een zetherhaling als in de partij voort te zetten, waarna ik waarschijnlijk had gewonnen. Caissa had anders met mij voor... 27.Tae1 Lxe3 28.Txe3 Dh1+ 29.Kf2 Lxf3 30.Txf3 Txf3 31.Kxf3 Df1+ 32.Kg3 Df8? - zonder diep in te willen gaan op de voorgaande zetten geeft zwart zo een moeilijk dame-eindspel met pluspion weg voor een verloren pionnen-eindspel. Helaas weigerde ik in mijn resterende seconden koel te blijven: 33.De6+ Kh8 34.Dxa6 Dd6+ 35.Dxd6 - bijna had ik m'n koning weggezet... 35..cxd6 36.Kf4 Kg8 37.Kf5? - hier ontstaat een kortsluitinkje in het masterbrain. 37.Ke4 wint eenvoudig - 37..Kf7 38.g4?? - en hier zijn alle stoppen doorgeslagen. Ik zal U niet vermoeien met het stellingsoordeel na 38.Ke4, wij raasden de 40 zetten vol, waarbij ik zo'n 5 streepjes zette op het notatieformulier (alleen bij eigen zetten): 38..g6+ 39.Ke4 Ke6 40.Kd4 h5 41.gxh5 (voor de zekerheid) 41..gxh5 - hier liet ik mijn vlag vallen. Hoofdarbiter

Bart Westra (die ik eerder in het toernooi al als "Clubgenoot" - van Watergraafsmeer - had aan gesproken maar overigens voordien niet van gezicht kende) zette ons tot reconstructie, hetgeen ik in de treurige, grimmige zekerheid verrichtte dat ik het met de laatste paar zetten totaal had verknoeid. Ik weet zeker dat ik nadien niet heb gekken naar de koningsmars naar de h-pion, waarna de zwarte koning precies op tijd op e4 arriveert om te winnen. Natuurlijk had ik 42.a4 moeten proberen zult U mi zeggen, hetgeen evenzeer verliest na 42...bxa4 43.b5 a3 44.b6 Kd7 of zoiets - ik zag het allemaal wel maar kon mij er niet toe zetten direct op te geven: 42.c4 bxc4 43.Kxc4 h4 44.b5 h3 45.b6 Kd7 - m.i. te simpel voor een uitroepteken, maar winnend. Hoewel zulks geenszins mijn gewoonte is haatte ik mijn tegenstander op dit ogenblik zódanig dat ik, vermoedelijk ogenschijnlijk tamelijk onverstoorbaar, na een klein uurtje te hebben rondgewandeld om de overige deelnemers te bewonderen/beklagen en mijn verdriet te verwerken, doorspeelde?! Na tussendoor nog eens rustig tijd te hebben uitgetrokken om vast te stellen niet de schande te moeten beleven voordien mat te gaan oonfronteerde ik mijn tegenstander, die op zijn 60^e zet in arreng moede zijn tweede dame in het spel had gebracht, met de wens af te breken. (ik heb hier verzuimd te vermelden de korte, vinnige woordenwisseling onder ons bij de reconstructie, waarbij ik hem toebeet "Wat zitten we hier nou te doen, te schaken of te gokken?") Bij het halen van de envelop aan de wedstrijdleaderstafel (dit woord kan wedijveren met het Duits!) toonde Bart Westra iets van zijn kwaliteiten als arbiter: op precies de juiste toon verzocht hij me even bij hem te komen zitten. Niet heel veel later zag ik af van mijn 'last resort hope' dat hij 2 uur later zou moeten verschijnen bij de hervatting, welke ik tegen beter weten in had gekoesterd. (0-1).

Het effect van deze nederlaag was onvergelijkbaar met die uit de 1^e ronde. Geen flessen Wodka meer - die methode vereist wellicht meer ervaring - slechts 'hier en daar een biertje'. Of de resterende '50 %' hier wezenlijk iets mee te maken heeft waag ik overigens ernstig te betwijfelen. In elk geval smaakte ik in de 6^e ronde het onuitsprekelijk genoegen een partij te winnen. Dat mijn tegenstandster, die mij voordien voornamelijk was opgevallen door haar oogverblindende tweede jeugd, steeds pikante doch dagelijks wisselende kleding, alsmede vanwege haar regelmatige betrokkenheid bij bloedstollende tijdnoodduels, ook de kwaliteit had te dienen als Vriendin van Curt Hansen (gedeeld 2^e in de Open Grootmeestergroep) - door de 'Schachwoche' overigens afgedaan als een opgeblazen naam voor een "Open (Grossmeistergruppe genannt) mit 108 spielern." - hierin figureerden (!) desalniettemin namen als Romanishin (5^e), Psakhis (6^e), Cifuentes (9^e), Gipslis (18^e!), A.Petrosian (de jonge broer van de te vroeg overleden Tigran - 21^e!), Tukmakov (23^e), terwijl oud-Nederlands Kampioen Rudy Douven met een 40^e plaats genoeg moest nemen - werd mij pas na onze partij duidelijk. (de voorgaande zin is te lang voor normaal proza maar hoop ik logisch correct.) Ik sprak over de Hongaarse Halasz (in Denemarken woonachtig), welke tegen mij haar eerder verworven indruk/reputatie waarmaakte - in bloedstollende tijdnood liet zij zich 'truen' in een moeilijk eindspel met zware stukken dat ongetwijfeld slecht voor mij stond. Dat zij middels een eindsprint van 3 uit 3 nog boven mij eindigde deed mij genoeg: haar spel verdiende zulks. Te weinig regels resten mij om dit verslag op voor mij aanvaardbare wijze te beëindigen en tevens binnen de door Jeroen Hoogenboom opgelegde limiet van 4 'a-4-tjes' te blijven. Daarom zult U in dit nummer geen letter aantreffen over mijn ervaringen op het 'Jordaan-kampioenschap' welke ik ook nog had willen schrijven. Mag ik het nog even afmaken, Jeroen? - Dan kan ik U nu

een blik schenken op de hiervoor al beschreven tijdnoodd fase:

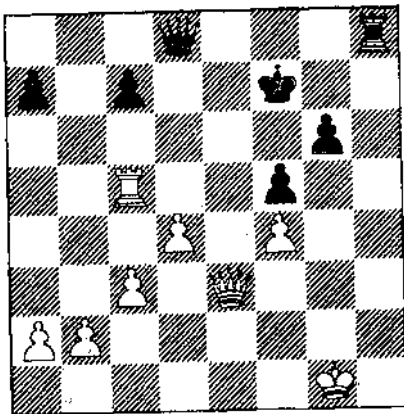

Diagram 4. (S. Halasz - RvG)
Ondanks verschrikkelijke tijdnoodd bleef zij onverstoord nadenken: met haar laatste zet (32.f4!) verhinderde zij ..Dg5+ en dreigt De5 met vernietiging. Mijn hoop op redding was hier nog slechts die van een wanhopige, en ik besloot een onder normale omstandigheden kansloze truc te proberen:
32..Te8 33.Te5 - weer na enige overweging! - 33..Th8 34.To5 - wit heeft uiteraard geen bezwaar tegen een paar zetherhalingen, maar zwart wél: 34..o6??! - het uitroep-teken moet vooral psychologische kracht uitdrukken. Ik speculeerde op twee dingen: met weinig seconden op de klok ziet de dreiging ..Dd5 (na 35.Txc6) gevolgd door ..Dh1+ en Th2+ er heel onaangenaam uit - zwart gaat echter eerst mat na 35.Txc6 Dd5 36.To7+ etc. Daarnaast was een 'schim uit het nabije verleden' mogelijk aanleiding van de winnende zet af te zien: op de 21^e zet verloor zwart zijn pion via Txc6, waarna niet het toen ook al incorrecte ..Dd5 volgde maar het (door wit duidelijk overziene) ..Th1+ gevolgd door ..Dd5+ en ..Dxc6 (de eerste torenruil). Uiteraard is deze procedure hier kansloos voor zwart. Na vrijwel alle resterende seconden te hebben verbruikt kon zij het geheel niet geheel overzien en besloot tot een schijnbaar veilige zet die al eerder zijn diensten had bewezen - waarna ik haar enigszins gegeneerd maar zonder aarzelen vrij-

wel à tempo van het bord kon meppen:
35.Te5?? Th4 36.Kf1 - plotseling is wit machteloos ten opzichte van de binnenvallende zware stukken - ook 35.Ta5 had nog wel gewonnen, maar nu is wit één zet zonder dreiging, en dat is reeds fataal - een gigantische mazzel voor de zwartspeler! Het slot is bruut en vereist geen groot talent:
36..Dh1+ 37.Ke2 Th2+ 38.Kd3 Df1+ 39.De2 Txe2 - voor haar vlag kon vallen schudde zij mij hoofdschudend maar lachend de hand (0-1). In een soort droomstemming bekeken we nog even hoe erg verloren ik zou hebben gestaan na 35.Txc6, en mocht ik m'n eerste biertje. (dat deze getapt werden in plastic 'glazen' en 2,50 kostten was de ernstigste wanclank die de organisatie valt te verwijten. Helaas ontdekte ik pas na de laatste ronde dat het populaire Vietnamese loempiamannetje ook heerlijk koude blikjes Heineken leverde - maar lang voor de slotmaaltijd was hij 'los'.) Een uitstekende 'Tajine' van kip in een Marokkaans restaurant waar Ed Leuw terecht persé wilde eten rondde deze dag geslaagd af.
In de 7e ronde was mijn tegenstander A vd Hurk, die mij naderhand vertelde een mislukt toernooi te spelen: de 2 voorgaande jaren had hij met scores rond de 6 punten steeds tot het laatst meegestreden om de groepsoverwinning. Hij stak zeeën van tijd in mijn atheoretische doch krachtige aanpak van de Aljechin. Overmoedig pleegde ik op de 11^e zet een pionoffer dat gebaseerd bleek op een rekenfout: ik zag de dierbare nooit meer terug en moest ondanks heftig verzet kort na de 40^e zet opgeven. De laatste twee ronden had ik de pech tegen '2 x zwart' aan te lopen tegen weinig ambitieuze tegenstanders.^{+) Zowel A. Rossin Jørgensen (Den.) als Popke Ernst (Gron.) accepteerden na zorgvuldige, voorzichtige zwarte verdediging, toevallig beiden op de 15e zet, remise in volstrekt gelijke stelling, waarmee ik uitkwam op 2½ uit 9 en een fraaie 100e (gedeeld 94e) plaats in de eindrangschikking. Na middernacht werd in een bomvol 'schaakcafé' gratis^{+) drank geschonken, waarna Jannes om 3 uur nog wel 'iets' wist. Tegen elfen fietste ik terug naar mijn studentenflat, voor een uiltje, terugreis, oudejaar. Een schaakfeest was weer ten einde.}}

^{+) :} nul = ^{uits.} 18-1-91 Rob van Gompel

ANALYSEUREN

Een nieuwe rubriek in Caïssanieuws; de naam is een vondst van Rob van Gompel. Wat ons voor ogen staat is: allerlei "losse" analyses van partijen en stellingen, die niet duidelijk thuis horen in een toernooi- of teamwedstrijdverslag, op één plaats bij elkaar te brengen.

Natuurlijk hopen we, dat ANALYSEUREN ook een discussiepodiumpje wordt met pittige debatten en felle polemieken!

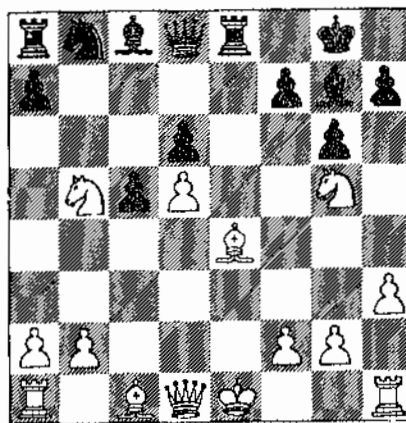
Een voorbeeld. Elders in dit blad analyseert Rob van Gompel zijn "beste" partij uit Groningen, tegen Van den Berg. Bij zijn zeldzaam zwakke 17e zet schrijft hij pedant: "[...] Ik voorzag evenwel het volgende torenoffer en plande het witte spel culminerend in zijn 20^e zet". Hij voorzag kennelijk niet dat zwart wint als hij eerst 18...Lg4 speelt en pas daarna (als de dame wijkt) zijn toren offert (19. Pf3 exf3 is totaal hopeloos, natuurlijk).

Zwart mist de winst nog een keer, als hij 23...Tf8? speelt in plaats van 23...Lxf3. Na 24. gxf3 Dh3 gaat wit mat. Ook dit heeft Van Gompel niet gezien. Uiteindelijk verliest hij nog, op genant onbenullige wijze.

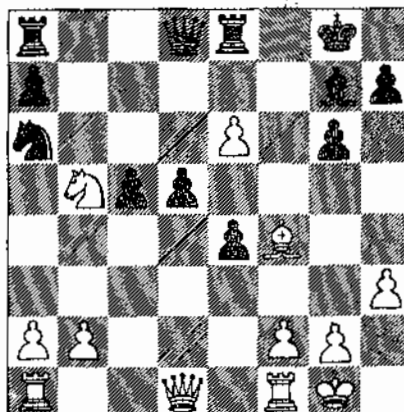
De analyse die ik zelf wil presenteren is meer een stukje openingentheorie, naar aanleiding van een partijtje in de interne. De post-mortem van die partij werd gedomineerd door een paar grappenmakers van het Grasmatt, toevallig op bezoek; maar veel licht wierp het allemaal niet.

M. Nieuwenhuis - J. van Oosten
Moderne Benoni

1. d2-d4 Pg8-f6 2. Pg1-f3 e7-e6 3. c2-c4 c7-c5 4. d4-d5 e6xd5 5. c4xd5 d7-d6 6. Pb1-c3 g7-g6 7. e2-e4 Lf8-g7 8. Lf1-d3 0-0 9. h2-h3 (de wurg-variant) b7-b5?! (Uiterst dubieus, hoewel bekend)
10. Pc3xb5 (Ook mogelijk is 10. Lxb5 Pxe4 11. Pxe4 Da5 12. Pfd2!; Dreev-Shabalov, Tbilisi 1989. Ik zie geen compensatie voor zwart) Pf6xe4 11. Ld3xe4 Tf8-e8 12. Pf3-g5!

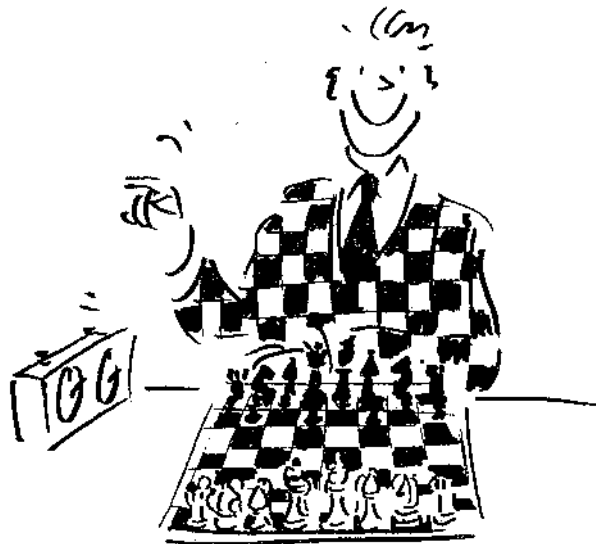

Martin had de eerste 12 zetten a tempo gespeeld. De tekstzet is afkomstig van de partij Albur-De Firmian, Jacksonville 1990, waarvan enkele weken eerder een analyse van Ligterink in De Volkskrant had gestaan. Geen van tweeën bleek zich deze analyse nauwkeurig te kunnen herinneren, maar allebei zaten we over de dreiging Pe6 te denken, zoals zal blijken. Die Volkskrant ben ik inmiddels kwijt, maar in de laatste New In Chess staat een analyse van Max Dlugy. 12...f7-f5 (Dlugy geeft 12...h6 13. Pe6! fxe6 14. 0-0 e5 15. Lxg6 met beslissend voordeel voor wit, of 13...Da5 14. Pc3 Lxc3 15. bxc3 Dxc3 16. Ld2 De5 17. 0-0 Lxe6 18. dxe6 Dxe4 19. exf7 Kxf7 20. Tel Dc6 21. Dg4! "met beslissende aanval". Ik zie hem niet, maar misschien een lezer van Caïssanieuws?) 13. 0-0 (13. Pe6? Lxe6 14. dxe6 Da5 en nu: 15. Pc3 Lxc3 16. bxc3 Dxc3 17. Ld2 De5 met voordeel voor zwart, of 15. Ld2 Dxb5 16. Lxa8 Txe6 17. Le3 Lxb2 met dodelijke dreiging Lc3) ..f5xe4 14. Pg5-e6?! (En dit is ook het verkeerde moment. Albur speelde 14. Tel en won de e-pion na 14...Db6 (14...Lf5 15. g4 Lf6 16. Pxf7! gaat niet). Misschien heeft zwart iets beters: 14...La6 15. Pc3 (15. Pe6 Txe6 16. dxe6 Lxb5 17. Txe4 De7) e3! met in ieder geval actiever spel dan in die partij. We verlaten nu Dlugy's analyse) ..Lc8xe6 15. d5xe6 d6-d5 16. Lc1-f4 Pb8-a6

17. e6-e7 Dd8-d7! (Eerlijk gezegd zag ik maar half, dat dit een kwaliteit gaat kosten; het pionnenfront biedt overigens meer dan genoeg compensatie. Na 17...Dxe7? 18. Dxd5 blijft er niet veel van de zwarte stelling over) 18. Pb5-d6 Pa6-b4 19. Pd6xe8 Ta8xe8 20. Dd1-b3 Te8xe7 21. Ta1-d1 Pb4-d3 22. Lf4-e3? (De laatste kans om het beest op d3 te slaan, hoewel wit na 22. Txd3 exd3 23. Dxd3 Lxb2 gewoon een pion achter staat)...c5-c4 23. Db3-b8 Te7-e8 (Bijna had ik nog 23...Kf7? gespeeld: 24.f3!) 24. Db8xa7 Dd7xa7 25. Le3xa7 Lg7xb2. Wit staat natuurlijk volkomen machteloos tegen de pionnen. Er volgde nog: 26. Td2 c3 27. Te2 Tc8 28. Ld4 Tc4 29. Le3 d4 30. Lh6 Pc5 31. f3 e3 32. Tfel c2 0-1.

Jaap Van Oosten

(Rob Horr  e)

De hiernavolgende bijdrage aan Analyseuren is van de hand van Robbert van het Kaar.

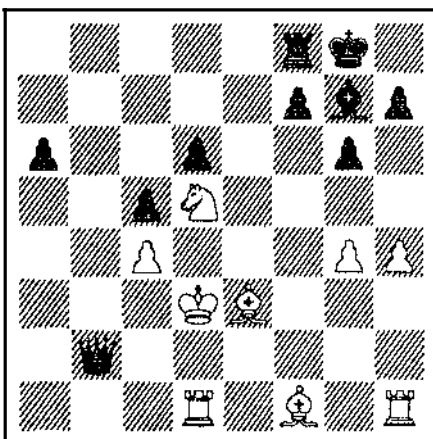
Robbert van het Kaar

Rob van Gompel heeft in de vorige Caissa-Nieuws de vruchten van talloze analyse-uren aan de publiciteit bloot gegeven. Ze zijn inmiddels ook verschenen in 'De Band'. De analyse had betrekking op de tussen Hajo Jolles en mij in het meest recente Eijgenbroodtoernooi gespeelde partij.

Petje af voor het doorzettingsvermogen. Uiteraard voel ik mij verplicht tot een reactie op zoveel uren van noeste vlijt. Het spijt mij dat mijn opmerkingen misschien af en toe zullen overkomen als een koude douche.

1. De uitgangstelling

De diagrammen in Caissa-Nieuws waren helaas niet helemaal duidelijk: zwarte stukken op zwarte velden vielen weg. De diagrammen in 'De Band' hadden van dat euvel niet te lijden en daardoor werd mijn oog getroffen door een merkwaardige slordigheid. De zwarte toren, die Rob op d8 had geposteerd (en daar in een bepaalde variant ook wordt geslagen) bevindt zich nietsvermoedend (en relatief veilig) op f8. Het diagram ziet er dan ook als volgt uit:

Het verschil is in enkele varianten aanzienlijk. Desondanks doet het er niet zoveel toe, omdat mijn varianten in een vroeg stadium andere wegen bewandelen dan die van Rob.

2. De analyses

Rob concentreert zich op een drietal mogelijkheden: de directe aanval, de koning verjagen naar d2 gevolgd door opmars met de a-pion en tenslotte directe opmars met de a-pion.

Hij motiveert deze keuze niet. Merkwaardig. Weliswaar is de eerste mogelijkheid relevant (en correct door Rob geanalyseerd en verworpen), maar de tweede mogelijkheid verbaast mij enigszins. Waarom in vredesnaam de koning naar een beter veld jagen? Mogelijkheid drie is weer interessanter, maar waar zijn toch de meer interessante mogelijkheden vier en vijf? In het bovenstaande diagram zou ik kiezen tussen Te8 en Tb8.

Wegens tijdgebrek beperk ik mij nu tot de meest aantrekkelijke van de twee: 23...Te8. De beste mogelijkheid voor wit is nu m.i. 24. Th3 (24. Ld2? of Td2? Db3+ en Dxc4; 24. Le2? Db3+ 25. Kd2 Txe3+ gevolgd door Dc3+ en Dxe3;). Pas dan begint zwart met de opmars van de a-pion. Wits stukken werken niet samen en staan elkaar in de weg. Het lijkt mij dat zwart wint.

Prof. Van Hulst doceert

Kortsluitingen (2)

Wellicht herinnert u zich nog dat ik enkele maanden geleden iets schreef over kortsluitingen in het schaakdenken.

Ik zou dat nu aan willen onder het motto: kortsluitingen wegens hoogtevrees.

Men is blijkbaar zó onder de indruk van zijn tegenstander, dat men, ook in een goede stel-

ling, niet tot winst kan komen. Deze 'hoogtevrees' had Donner ten aanzien van Euwe. Ik meen, dat ze elkaar 16 keer in een officiële wedstrijdpartij hebben ontmoet. Maar steeds trad er een kortsluiting in, ook al stond Donner beter; hij heeft nooit één keer van Euwe gewonnen.

Merkwaardigerwijs had Euwe deze hoogtevrees tegenover Em. Lasker. Euwe won nooit van hem, ook al was zijn stelling heel bevredigend. Ik geef u een typisch voorbeeld van zo'n kortsluiting, nog wel uit de jaren dat Euwe wereldkampioen was.

De volgende stelling was op het bord gekomen en Euwe die zwart had stond redelijk goed, vooral gelet op de geïsoleerde pion op d4.

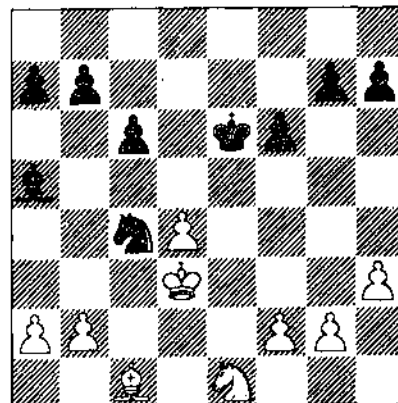
Lasker had met zijn laatste zet z'n koning naar d3 gespeeld. Euwe meende toen in het voordeel te kunnen komen en speelde z'n loper van c7 naar a5. Zie diagram.

En dat was precies de fatale kortsluiting.

Want Lasker speelde het voor zwart vernietigende b2-b4.

Euwe moest dan de pion nemen, waar-

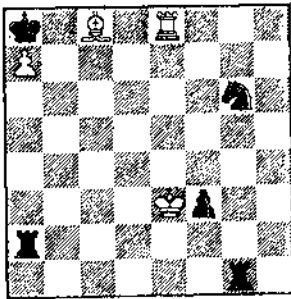
na wit met Pc2 twee stukken tegelijk aanvalt. Reden waarom Euwe zijn beroemde tegenstander de hand reikte!

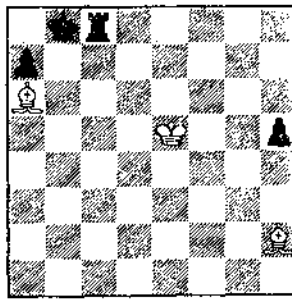
TROUBLESHOOTING

Aldo van de Woestijne

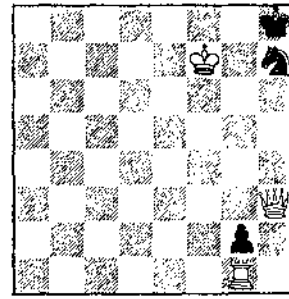
Allereerst de oplossing van de eerste drie opgaven:

1

2

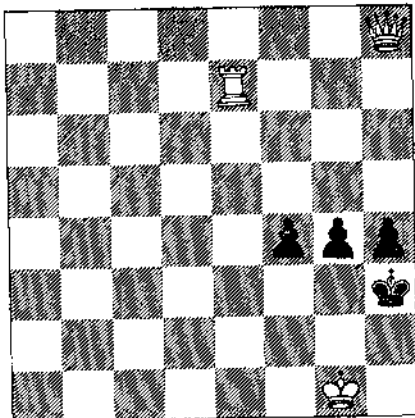
3

Opgave 1. Wit maakt als volgt remise: 1. Le6 Kxa7 2. Lxa2 Te1 3. Kf2! (Kxf3 Txe8

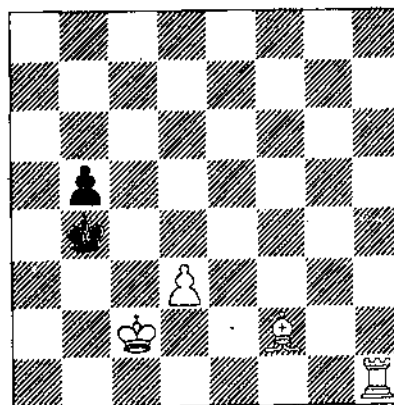
4. Lf7 Tf8) Txe8 4. Lf7 Te2 5. Kxf3 Pf4! 6. Lg6! Te6 (Tg2) 7. Lf5 Tf6 8. Kxf4
Opgave 2. Het winstplan begint met de stille zet 1. Ke4!! Tc7 2. Kf3 h4 3. Kg2 h3
4. Kh1! Ka8 5. Lxc7 h2 6. La5 en wint. Als de witte koning niet op h1 stond was
6. Lxh2 gedwongen met pat.

Opgave 3. 1. Dh1 gxh1 2. Tg8 mat

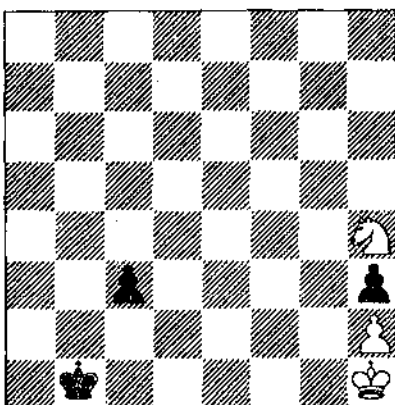
Dan nu de nieuwe opgaven:

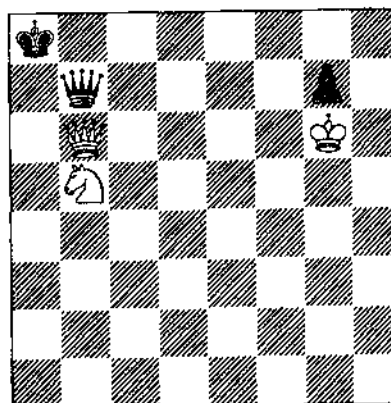
4. Wit geeft mat in twee

5. Wit geeft mat in vier

6. Wit maakt remise

7. Wit wint. Dit is een van mijn mooiste studies. Wie deze studie binnen tien minuten oplost mag tevreden zijn met zichzelf. Probeer ook eens in woorden uit te leggen wat de grondstructuur van het winstplan is.

OPLOSSINGEN IN HET VOLGENDE NUMMER

Stand na de 20e Ronde van 5-2-1991

Nr.	Sys	Naam	Punten	Nr.	Sys	Naam	Punten
1	2	:Kaar v.h.	3385	62	101	:Bruin de	1433
2	11	:Kahn	3034	63	61	:Mug	1403
3	5	:Steenis v.	2864	64	66	:Oranje	1401
4	3	:Royakkers	2857	65	131	:Narings	1393
5	23	:Kikkert	2771	66	116	:Schouren	1384
6	1	:Köhler	2682	67	45	:Wilde de	1381
7	7	:Rappard v.	2472	68	36	:Hofman H.	1379
8	108	:Blees	2466	69	127	:Werf v.d.	1362
9	16	:Paulis	2412	70	88	:Oomen	1360
10	8	:Nielen	2346	71	134	:Dellemijn H.	1336
11	40	:Nusink A.	2275	72	19	:Hofman P.	1329
12	27	:Smit J.	2255	73	43	:Winkels	1305
13	14	:Wildschut	2254	74	48	:Wijchgel	1269
14	4	:Sterrenburg	2053	75	67	:Steden v.	1268
15	21	:Reiber	2052	76	50	:Potters	1225
16	41	:Sanderse (d)	2041	77	33	:Schaper (d)	1199
17	30	:Osterwald	2034	78	15	:Smit D. (d)	1169
18	54	:Uiterwijk	2029	79	119	:Smit F.	1160
19	9	:Ecluse de l'	2004	80	56	:Aue	1156
20	44	:Wingerden v.	1977	81	65	:Bade	1143
21	10	:Lith	1973	82	133	:Stam v.d.	1143
22	38	:Heer de	1970	83	129	:Schreuder	1129
23	124	:Smit M.	1950	84	72	:Wouters	1114
24	12	:Nusink M.	1937	85	69	:Barendregt	1084
25	13	:Oosten v.	1912	86	59	:Knop	1062
26	130	:Wismeijer	1891	87	110	:Buitink	1037
27	117	:Gompel v.	1865	88	35	:Troost	1037
28	24	:Woestijne v.d.	1850	89	123	:Sluis	1024
29	103	:Mastenbroek	1843	90	135	:Stoter	1021
30	17	:Jonkman	1838	91	18	:Leuw M. (d)	1004
31	25	:Vos de	1832	92	89	:Verstraeten	951
32	29	:Leijen (d)	1827	93	86	:Louiszoon	922
33	132	:Bruynsvoort v.	1814	94	74	:Jong de H.	904
34	37	:Leuw E.	1797	95	79	:Klijnkraker	885
35	55	:Hoedt	1779	96	73	:Verdonk	851
36	26	:Dirks (d)	1765	97	77	:Beurs de	845
37	20	:Roes	1762	98	83	:Ligtenstein (d)	835
38	47	:Hooogenboom	1692	99	60	:Jong C. de	818
39	32	:Bach	1651	100	88	:Soto	817
40	31	:Casparis de	1648	101	42	:Vlug	789
41	34	:Ammers v.	1645	102	92	:Grimminck	740
42	122	:Chrysostomidios	1642	103	99	:Horée	713
43	105	:Kamphuijs	1640	104	62	:Suyderhoud	709
44	57	:Ruhe	1623	105	114	:Bosschieter	662
45	75	:Cornelissen H.	1618	106	100	:Zand v.	612
46	104	:Wunnink A.	1616	107	93	:Batenburg v.	598
47	125	:Fokkink	1610	108	126	:Bierbrouwer	596
48	53	:Könst	1602	109	120	:Wunnink M.	582
49	112	:Faber	1594	110	81	:Rijke	424
50	52	:Kuyper	1568	111	102	:Immerman	389
51	49	:Hulst v.	1564	112	91	:Klauw v.d.	285
52	51	:Cornelissen W.	1560	113	115	:Wegman	273
53	6	:Niewenhuis	1545	114	97	:Boer de	231
54	22	:Steeners	1517	115	107	:Balk	170
55	71	:Prent (d)	1500	116	85	:Michel	149
56	87	:Gunst v.	1493	117	70	:Mollema	104
57	28	:Petersma	1480	118	80	:Deken A.	44
58	128	:Dellemijn P.	1479	119	64	:Dekker G.	40
59	121	:Dekker J.	1470	120	78	:Swirc	0
60	58	:Neidig	1469	121	95	:Bland	0
61	46	:Zonjee	1448	122	96	:Vreeze de	0

Commentaar op de Stand

Frans Oranje

Op tweederde van de competitie zien we een licht gedrang aan de top. Robbert van het Kaar lijkt zich met een marge van zo'n 300 punten aardig genesteld te hebben op de eerste plaats. Maar Michel Kahn, Joost van Steenis, Guido Royakkers, Robbert Kikkert en Aran Khler maken allen nog kans op het kampioenschap. Of wie weet, gaat iemand daaronder nog met de kluif er van door.

In ieder geval zul je toch wel een 2500 punten bij elkaar gesprokkeld moeten hebben, om nu noch de top te halen. Enfin, laten we zeggen dat Diederik van Rappard, Evert Blees en Dik Paulis er ook nog een gooi naar kunnen doen.

Met een tweede en derde team in de promotieklasse bezitten we nu een sterk en groot veld spelers, die in stijgende lijn zijn. Wat hun prestaties betreft. Laten we zeggen zo van de 15e tot de 40e plaats op de ranglijst.

Voor hen, die vanaf de eerste ronde meedoen, kan je aan het systeemnummer zien wat er aan plaatsen is gewonnen. Bij Robbert v/h Kaar is dat dus +1 en bij Aran Khler -5!

Bij Diederik 0 en bij Robert Kikkert +18. Evert Blees kwam er later bij en is dus niet 100 plaatsen gestegen. Maar Nol Nusink wel 29. En Elwin Osterwald steeg 13 plaatsen.

En ga je het van iedereen bekijken, dan zul je zien dat veel per saldo gelijk blijven en er maar een paar boompje wisselen. Altijd leuk is het te zien wat nieuwelingen doen. En nieuwelingen in de lijst hebben een systeemnummer dat boven de 100 ligt. Evert Blees noemden we al. En zo zien we M. Smit, Wismeijer, van Gompel, Mastenbroek en v.

Bruynsvoort naar boven klauteren, tussen de l'Ecluse, van Oosten, Jonkman, de Vos en Eddy Leuw. Een aantal gerenomeerde spelers verandert nauwelijks van plaats: Bach, v. Ammers en Hooqendboom bijvoorbeeld. Opvallende zakkers zijn Nieuwenhuis -47 en Petersma -29. Die zullen daar we speciale redenen voor hebben. Maar ook lang weg zijn of erg uit vorm zijn bevordert het stijgen op de lijst niet. P. Hofman -53! Ikzelf ben wonderbaarlijk konstant met een +2 verschil.

Maar ieder kan naar opvallende verschillen zoeken natuurlijk. En ook eens zien wat zij of hij dit seizoen gedaan heeft.

We vergelijken met de beginstand, dus de eindstand van de vorige competitie. Mooier zou het zijn als iedereen zijn Elorating erbij had staan. Dat zou zeker nog meer illustreren en beter de krachtsverhoudingen weergeven. Maar nog niet iedereen heeft een Elorating en het zit nog niet in het programma, waar we mee werken. Maar dat kan allemaal wel eens snel gaan veranderen.

Hierbij merk ik nog eens op, dat wij in het door ons gehanteerde Keizersysteem niet herwaarden. Dat wil zeggen, dat we de ranglijst niet steeds opnieuw gaan berekenen als de onderlinge verhoudingen weer gewijzigd zijn.

Ik heb daar wel vrede mee. Tenslotte moet je dan, als je herwaardeert, accepteren, dat je door het dalen van je opponent als het ware wordt meegezogen. Zo ook wordt je opgetrokken als te tegenstander gaat stijgen. Maar erg mooi kan ik dat niet vinden. Wij spelen dinsdag een ronde en dat is dat. De volgende dinsdag liggen alle kaarten weer open. Ieder is zo sterk als hij is op het moment dat hij de partij speelt, dat zijn rangnummer bepaalt. En daarmee basta, volgende keer zien we wel verder.

Misschien dat daar het laatste woord nog niet over is gezegd, maar naar mijn mening geeft onze ladder aardig weer hoe het met ons schaken is gesteld. En dat is toch maar de bedoeling, nietwaar ?

Persoonlijk Kampioenschap

-3/-

DATA

vrijdag 1 maart 18.45 uur
zaterdag 2 maart 12.30 uur
zaterdag 2 maart 19.00 uur
zondag 3 maart 12.30 uur

vrijdag 8 maart 19.00 uur
zaterdag 9 maart 12.30 uur
zondag 10 maart 12.30 uur

SPEELWIJZE:

Er worden 7 ronden Zwitsers gespeeld. Het speeltempo bedraagt 40 zetten in 1 uur en 45 minuten, daarna wordt de partij in 30 minuten p.p. uitgespeeld.

PLAATS:

Het toernooi wordt gehouden in de Wethouder Verheysporthal, Oranje Vrijstaatkade 27, Amsterdam.

INDELING:

Alleen bij de SGA aangesloten leden zijn gerechtigd tot deelname. Indeling vindt plaats op grond van de resultaten behaald in de laatste 3 jaar bij dit Persoonlijk Kampioenschap. Anderen worden ingedeeld volgens rating. Is er geen KNSB-rating bekend, dan wordt men ingedeeld op basis van de SGA-competitie (zie onderstaande tabel).

Het aantal deelnemers in de A-groep is beperkt tot maximaal 30 terwijl het totaal aantal deelnemers niet hoger dan 200 kan zijn. De datum van inschrijving bepaalt of iemand al dan niet mee kan doen. De deelnemers ontvangen een bevestiging.

PRIJZEN:

In elke groep zijn er 4 geldprijzen (1e prijs in groep A bedraagt f.1000,--) plus in de groepen B tot en met E een extra ratingprijs van f.100,--. Bij gelijk eindigen worden de geldprijzen gedeeld.

De winnaar van de A-groep krijgt de titel: 'kampioen van de SGA 1991'. Hiervoor worden zonodig beslissingswedstrijden gespeeld en als dat van belang mocht zijn voor deelname aan de halve finales van het Nederlands kampioenschap. Anders wordt bij gelijk eindigen de titel toegekend op basis van gemiddelde rating van de tegenstanders.

INSCHRIJVING:

Inschrijving geschiedt uitsluitend schriftelijk door onderstaande strook vóór 15 februari te sturen naar de heer: W.G.Haggenburg, Jacob van Lennepkade 157', 1054 ZL Amsterdam.

Het inschrijfgeld dient bij aanvang van het toernooi aan de zaal voldaan te worden. Wie zich zonder bericht terugtrekt, zal in 1992 van deelname uitgesloten worden.

GROEP	INSCHRIJEGELD	PRIJZENFONDS	RATINGPRIJZEN	COMPETITIE KLASSE
A	f.35,--	f.1825,--	meer dan 1950	
B	f.30,--	f.1000,--	1750-1950	1e klasse SGA
C.	f.25,--	f.800,--	1600-1750	2e klasse SGA
D.	f.20,--	f.600,--	1450-1600	3e klasse SGA
E.	f.15,--	f.400,--	lager dan 1450	4e/5e klasse SGA

Hierbij geef ik mij op voor de groep van het Persoonlijk Kampioenschap 1991.

Naam:

lid van:

Adres:

rating:

Postcode/woonplaats:

uitkomend in klasse:

Telefoonnummer:

